

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

1999

Utgiven i Helsingfors den 1 februari 1999

Nr 57—59

INNEHÅLL

Nr	Sidan
57 Lag om ändring av kemikalielagen	231
58 Lag om ändring av lagen om explosionsfarliga ämnen	235
59 Förordning om industriell hantering och upplagring av farliga kemikalier	236

Nr 57

Lag

om ändring av kemikalielagen

Given i Helsingfors den 22 januari 1999

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i kemikalielagen av den 14 augusti 1989 (744/1989) 4 § 1 mom., 5 § 1 mom., 13 § 2 mom., 31 § 1 och 2 mom., 32 §, 33 § 1 och 3 mom., 35 § 1—3 mom., 43 §, 45 § 2 mom. och 55 §,

av dessa lagrum 5 § 1 mom. och 45 § 2 mom. sådana de lyder i lag 220/1995, 32 § sådan den lyder i lagarna 1412/1992 och 1073/1995, 33 § 1 mom. sådant det lyder i sistnämnda lag, 33 § 3 mom. och 35 § 2 och 3 mom. sådana de lyder i nämnda lag 1412/1992, 43 § sådan den lyder i sistnämnda lag och i nämnda lag 220/1995 och 55 § sådan den lyder delvis ändrad i sistnämnda lag, samt

fogas till 7 § ett nytt 2 mom., till lagen en ny 13 a §, till 31 § ett nytt 5 mom., till 45 §, sådan den lyder i nämnda lagar 1412/1992 och 220/1995, ett nytt 4 mom. samt till 60 §, sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lag 1412/1992, ett nytt 2 mom., varvid det nuvarande 2 mom. blir 3 mom., och ett nytt 4 mom. som följer:

4 §

Ministerierna som tillsynsmyndigheter

Den högsta ledningen och styrningen av tillsynen över iakttagandet av denna lag samt de bestämmelser som utfärdas med stöd av den utövas av

1) social- och hälsovårdsministeriet i fråga om förebyggande och avvärjning av kemikalieskador på hälsan samt brand- och explosionsriskerna, samt av

2) miljöministeriet i fråga om förebyggande och avvärjning av kemikalieskador på miljön.

5 §

Tillsynsmyndigheter i centralförvaltningen

Den högsta tillsynen över iakttagandet av denna lag samt de bestämmelser som utfärdas med stöd av den utövas av

1) social- och hälsovårdens produkt-tillsynscentral i fråga om förebyggande och avvärjning av kemikalieskador på hälsan samt brand- och explosionsriskerna, samt av

2) Finlands miljöcentral i fråga om förebyggande och avvärjning av kemikalieskador på miljön.

RP 221/1998
EkUB 26/1998
RSv 187/1998

7 §

Lokala tillsynsmyndigheter

Fullmäktige kan ge den kommunala kemikalietillsynsmyndigheten rätt att i ärenden enligt 32 § överföra sin behörighet på en tjänsteinnehavare som lyder under myndigheten.

13 §

Industriell hantering och upplagring av kemikalier

Industriell hantering och upplagring av kemikalier indelas enligt verksamhetens art samt mängden kemikalier, med beaktande av kemikaliernas farlighet samt hanteringsförhållandena, i omfattande och liten industriell hantering och upplagring.

13 a §

Storolycka

I denna lag avses med storolycka betydande utsläpp, brand, explosion eller en annan betydande händelse,

1) som orsakas av okontrollerade händelseförlopp i samband med driften i en produktionsanläggning som hanterar eller upplagrar farliga kemikalier,

2) som medför allvarlig, omedelbar eller fördröjd fara för människors hälsa eller för miljön, inne i eller utanför anläggningen, samt

3) där en eller flera farliga kemikalier ingår.

31 §

Allmänna krav

En verksamhetsidkare skall vid industriell hantering och upplagring av kemikalier iaktta den omsorg och försiktighet som rimligen kan förutsättas med hänsyn till kemikaliernas mängd och farlighet samt hanteringsförhållandena. Verksamhetsidkaren skall dessutom vidta alla nödvändiga åtgärder för att förebygga storolyckor och för att begränsa följderna av dem för människor och miljö.

Vid förläggningen av produktionsanlägg-

ningar där kemikalier hanteras och upplagras industriellt skall beaktas risken för person-, miljö- och egendomsskador på grund av olyckor samt förläggningens platsens och omgivningens nuvarande och kommande användningssyfte samt det användningssyfte som har anvisats i en plan enligt byggnadslagen (370/1958) och de planläggningsbestämmelser som eventuellt gäller området. En produktionsanläggning där kemikalier hanteras eller upplagras industriellt får inte heller förläggas i strid med en stadsplan.

Vad som i 1 och 2 mom. bestäms om storolyckor och förläggning av produktionsanläggningar gäller också verkningar av dylik verksamhet som sträcker sig över landets gränser, i enlighet med vad som internationellt har överenskommit om detta med bindande verkan för Finland.

32 §

Tillståndsplikt och anmälningsskyldighet

Omfattande industriell hantering och upplagring av hälso- och miljöfarliga kemikalier får bedrivas endast med tillstånd av säkerhetsteknikcentralen.

Industriell hantering och upplagring i liten skala av hälso- och miljöfarliga kemikalier får bedrivas endast om anmälan därom görs till den kommunala kemikalietillsynsmyndigheten innan verksamheten inleds. Genom förordning kan bestämmas om undantag i fråga om anmälningsförfarandet.

En verksamhetsidkare skall på det sätt som närmare bestäms genom förordning göra anmälan till eller ansöka om tillstånd hos den behöriga myndigheten när det gäller väsentliga förändringar i den verksamhet som avses i 1 och 2 mom.

33 §

Förutsättningar för beviljande av tillstånd och behandling av anmälan

En förutsättning för tillstånd enligt 32 § är att verksamhetsidkaren har beaktat kraven enligt 31 §. Till tillståndet kan fogas villkor som är nödvändiga för att dessa krav skall uppfyllas. När säkerhetsteknikcentralen har tagit emot en ändringsanmälan som avses i 32 § 3 mom. kan den meddela föreskrifter

om verksamheten som behövs för att kraven enligt 31 § skall uppfyllas.

På motsvarande sätt kan den kommunala kemikalietillsynsmyndigheten meddela föreskrifter enligt 1 mom. efter att ha tagit emot en anmälan som avses i 32 § 2 och 3 mom.

35 §

Bemyndigande att utfärda förordning

Närmare bestämmelser om industriell hantering och upplagring av hälso- och miljöfarliga kemikalier, avvärjande av risken för storolyckor som har samband med detta, fastställande av tillståndsplikt och anmälningsskyldighet enligt 32 §, tillstånd och anmälningsförfarande samt kontroller utfärdas genom förordning.

En verksamhetsidkare skall utarbeta de säkerhetsprinciper och de säkerhetsrapporter som behövs för avvärjande av risken för storolyckor som orsakas av hantering och upplagring av hälso- och miljöfarliga kemikalier samt lämna dessa till myndigheterna för kännedom på det sätt som närmare bestäms genom förordning. Närmare bestämmelser om samverkan mellan verksamhetsidkare vid två eller flera produktionsanläggningar som är belägna nära varandra för att avvärja storolyckor utfärdas genom förordning.

Verksamhetsidkaren skall, på det sätt som bestäms närmare genom förordning, i behövlig utsträckning informera om säkerhetsåtgärder och förhållningsregler för den händelse att en storolycka eller en annan olycka som medför allvarlig fara inträffar. Verksamhetsidkaren skall dessutom för befolkningen reservera en möjlighet att ta del av säkerhetsrapporten och förteckningen över de farliga ämnen som används i anläggningen på det sätt som närmare bestäms genom förordning och i lagen om förvaltningsförfarande (598/1982) bestäms om tillkännagivande av anhängighet. Med säkerhetsteknikcentralens samtycke kan verksamhetsidkaren i säkerhetsrapporten begränsa de uppgifter som skall ges allmänheten och som verksamhetsidkaren anser vara affärs- eller yrkeshemligheter eller annars med fog konfidentiella.

43 §

Förbud mot hantering av en kemikalie

Kan en kemikalie eller användning av den konstateras eller med fog bedömas orsaka betydande skada eller fara för människors hälsa eller för miljön, får statsrådet förbjuda tillverkning, import, introduktion på marknaden eller annan överlåtelse, export, användning eller annan därmed jämförlig hantering av kemikalien samt bestämma om begränsningar och villkor i fråga om verksamheten.

Om avvärjning av skador som avses i 1 mom. förutsätter snabba åtgärder, kan social- och hälsovårdens produkttillsynscentral i fråga om hälsoskador samt brand- och explosionsrisker och Finlands miljöcentral i fråga om miljöskador tillfälligt bestämma om nödvändiga förbud och begränsningar. Saken skall härvid utan dröjsmål hänskjutas till statsrådet.

45 §

Tillsynsmyndighetens förbud och begränsningar

Social- och hälsovårdens produkttillsynscentral kan i sådana fall som avses i 1 mom. för att förhindra hälsoskador samt brand- och explosionsrisker samt Finlands miljöcentral för att förhindra miljöskador besluta om förbud mot introduktion på marknaden av en kemikalie samt om förfarandet vid returnering eller anmälan angående fara som uppstått eller bestämma att en kemikalie skall oskadliggöras på behörigt sätt.

Säkerhetsteknikcentralen skall förbjuda användningen av en produktionsanläggning, en anläggning, ett upplag eller en del av dessa där hälso- och miljöfarliga kemikalier hanteras eller upplagras industriellt, eller helt eller delvis återkalla tillståndet att idka verksamhet, om det förekommer allvarliga brister i de åtgärder som verksamhetsidkaren har vidtagit för att förebygga och begränsa storolyckor.

55 §

Ändringssökande

Ändring i ett beslut som en kommunal

tjänsteinnehavare har fattat med stöd av denna lag får inte sökas genom besvär. Den som är missnöjd med ett beslut har rätt att få beslutet prövat av den nämnd eller det organ som avses i 7 §. Yrkande på rättelse i beslutet skall göras skriftligen inom 14 dagar från delfäendet av beslutet. Till beslutet skall fogas anvisningar om hur yrkande på rättelse skall ges in till organet för behandling. Yrkandet på rättelse skall behandlas utan dröjsmål.

I ett beslut som en kommunal nämnd eller något organ som avses i 7 § har fattat med stöd av denna lag söks ändring genom besvär hos länsrätten i den ordning som bestäms i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

Besvär får inte anföras över tillfälliga förbud eller begränsningar som social- och hälsovårdens produkttillsynscentral eller Finlands miljöcentral har meddelat enligt 43 § 2 mom.

Helsingfors den 22 januari 1999

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

60 §

Avgifter

— — — — —
För ett beslut som kommunens kemikalietillsynsmyndighet och en tjänsteinnehavare som är underställd denna har fattat kan en avgift uppbäras enligt en av kommunen godkända taxa.

— — — — —
Avgifter och kostnader enligt denna lag får drivas in utan dom eller beslut i den ordning som bestäms i lagen om indrivning av skatter och avgifter i utsökningsväg (367/1961).

— — — — —
Denna lag träder i kraft den 1 februari 1999.

Handels- och industriminister *Antti Kalliomäki*

Nr 58

L a g

om ändring av lagen om explosionsfarliga ämnen

Given i Helsingfors den 22 januari 1999

I enlighet med riksdagens beslut
fogas till lagen den 19 juni 1953 om explosionsfarliga ämnen (263/1953) en ny 4 b § som följer:

4 b §

Säkerhetsteknikcentralen skall förbjuda användning av en produktionsanläggning, en anläggning, ett upplag eller en del av dessa där brand- och explosionsfarliga ämnen hanteras eller upplagras, eller helt eller delvis återkalla tillståndet att bedriva verksamheten, om det har konstaterats förekomma allvarliga brister i de åtgärder som verksamhetsidkaren har vidtagit för att förebygga och begränsa storolyckor.

Säkerhetsteknikcentralen kan förbjuda användning av en produktionsanläggning, en anläggning, ett upplag eller en del av

dessa där brand- och explosionsfarliga ämnen hanteras eller upplagras, om verksamhetsidkaren inte inom utsatt tid har lämnat in den anmälan eller de utredningar som krävs eller andra uppgifter som förutsätts i denna lag eller i författningar och bestämmelser som utfärdats med stöd av den och som gäller de åtgärder som verksamhetsidkaren har vidtagit för att förebygga och begränsa storolyckor.

Denna lag träder i kraft den 1 februari 1999.

Helsingfors den 22 januari 1999

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Handels- och industriminister *Antti Kalliomäki*

Nr 59

Förordning**om industriell hantering och upplagring av farliga kemikalier**

Given i Helsingfors den 29 januari 1999

På föredragning av handels- och industriministern föreskrivs med stöd av lagen den 19 juni 1953 om explosionsfarliga ämnen (263/1953) och kemikalielagen av den 14 augusti 1989 (744/1989):

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Tillämpningsområde

I denna förordning bestäms om tillämpningen av lagen om explosionsfarliga ämnen (263/1953) och kemikalielagen (744/1989) på industriell hantering och upplagring av brand- och explosionsfarliga samt hälso- och miljöfarliga kemikalier. Bestämmelserna om brand- och explosionsfarliga kemikalier tillämpas också på brännbara vätskor med en flampunkt högre än 55 °C.

I denna förordning bestäms även om tillämpningen av lagen om explosionsfarliga ämnen på sådan förvaring och hantering av brännbara vätskor och brännbara gaser som inte har samband med industriell hantering och upplagring samt på tillverkning av cisterner och rörsystem avsedda för brännbara vätskor och brännbara gaser.

2 §

Tillämpning inom försvarsmakten

Denna förordning tillämpas inte på industriell hantering eller upplagring av farliga kemikalier inom försvarsmakten till den del om detta bestäms särskilt.

3 §

Begränsning av tillämpningsområdet

Bestämmelserna i 6—13, 17—20, 31—33, 40—60, 64—68 och 70—72 § tillämpas inte på

1) upplagring eller teknisk förbrukning av naturgas och inte heller på rörsystem och utrustning vilka är avsedda för överföring, distribution eller förbrukning av naturgas och om vilka bestäms i naturgasförordningen (1058/1993),

2) teknisk användning, hantering, upplagring eller förvaring av flytgas, om inte något annat bestäms i flytgasförordningen (711/1993), och inte heller på

3) oljeeldningsaggregat, om inte något annat bestäms i förordningen om oljeeldningsaggregat (1211/1995).

De bestämmelser i denna förordning som gäller oxiderande kemikalier tillämpas inte på industriell hantering, upplagring eller förvaring av ammoniumnitrat till den del om dessa bestäms i förordningen om ammoniumnitrat (171/1984).

Denna förordning tillämpas inte på tillverkning, användning, överlåtelse, upplagring, hantering i hamn, import och förstöring av samt handel med explosiva varor som avses i förordningen om explosiva varor (473/1993). Förordningen tillämpas dock på industriell hantering och upplagring av farliga kemikalier i samband med tillverkningen av explosiva varor på så sätt att övervak-

ningen sköts av säkerhetsteknikcentralen i samband med övervakningen av explosiva varor.

De bestämmelser i denna förordning som gäller brännbara vätskor tillämpas inte på

1) sådana vattenlösningar och vattenemulsioner av brännbara vätskor som blandar sig med vatten i alla mängdproportioner, om flampunkten är högre än 55 °C och brännpunkten högre än 100 °C eller på

2) vattenlösningar av etylalkohol med en flampunkt högre än 55 °C.

Denna förordning tillämpas inte på radioaktiva ämnen eller produkter som innehåller radioaktiva ämnen.

Denna förordning tillämpas inte på farliga kemikalier som för vidaretransport tillfälligt förvaras på hamnområden eller bangårdar i transportanordningar såsom containrar, tankcontainrar, fordon och järnvägsvagnar.

4 §

Definitioner

I denna förordning avses med

1) *brand- och explosionsfarlig kemikalie samt hälso- och miljöfarlig kemikalie* en kemikalie som har definierats som sådan i kemikalielagen och kemikalienförordningen (675/1993) och i bestämmelser som utfärdats med stöd av dem,

2) *brännbar vätska* en flytande kemikalie med en flampunkt om högst 100 °C,

3) *industriell hantering* tillverkning och användning samt annan motsvarande hantering av en kemikalie,

4) *upplagring* innehav av en kemikalie inom en produktionsanläggning i en fast lagerbehållare eller lagersilo, en löscistern, ett emballage eller en transportanordning eller förvarade på något annat sätt,

5) *produktionsanläggning* ett område som innehas av en verksamhetsidkare och där farliga kemikalier hanteras eller upplagras i en eller flera anläggningar,

6) *anläggning* en teknisk enhet inne i en produktionsanläggning där farliga kemikalier tillverkas, används, hanteras eller upplagras, inklusive utrustning, rörsystem, maskiner, lager, lastnings- och lossningsplatser, järnvägar och kajer samt konstruktioner och anordningar i anknytning till dessa på produktionsanläggningens område,

7) *distributionsstation* en plats där brännbar vätska distribueras huvudsakligen till bränsletanken i ett motorfordon eller en motorbåt,

8) *storolycka* betydande utsläpp, brand, explosion eller en annan betydande händelse, som orsakas av okontrollerade händelseförlopp i samband med driften i en produktionsanläggning som hanterar eller upplagrar farliga kemikalier, som medför allvarlig, omedelbar eller fördröjd fara för människors hälsa eller för miljön, inne i eller utanför anläggningen, samt där en eller flera farliga kemikalier ingår.

5 §

Utredning av en kemikalies egenskaper

För att kunna fullgöra sina förpliktelser enligt denna förordning skall en verksamhetsidkare känna till de fysikaliska och kemiska, brand- och explosionsfarliga samt hälso- och miljöfarliga egenskaperna hos de kemikalier verksamhetsidkaren hanterat och upplagrat samt hur de klassificeras.

2 kap.

Säkerhetskrav vid industriell hantering och upplagring

6 §

Allmänna krav

En verksamhetsidkare skall på ett sätt som är tillräckligt effektivt med hänsyn till produktionsanläggningens verksamhet och dess omfattning sörja för att kemikalierna i produktionsanläggningen hanteras och upplagras så, att verksamheten inte medför person-, miljö- eller egendomsskador.

Verksamhetsidkaren skall vidta alla nödvändiga åtgärder för att förebygga storolyckor och begränsa följderna av dem.

Verksamhetsidkaren skall se till att de i produktionsanläggningen ingående tillverknings- och hanteringsanordningarna, cisterner, rörsystemen och de anordningar som ansluter sig till dessa stämmer överens med de bestämmelser som gäller dem.

7 §

*Produktionsanläggningarnas
förläggningsplats*

En produktionsanläggning skall förläggas på ett sådant avstånd från bosättningsområden, områden som är i allmän användning, skolor, vårdinrättningar, industrianläggningar, upplag, trafikleder och annan verksamhet utanför anläggningen samt från områden som är särskilt viktiga och särskilt känsliga med tanke på naturen och andra objekt som är viktiga med tanke på miljövärden att de kemikalier som hanteras eller upplagras inte medför en uppenbar risk för person-, miljö- eller egendomsskador vid olyckor eller störningar.

Vid förläggningen av en produktionsanläggning skall beaktas förläggningsplatsens och omgivningens nuvarande och kommande användningssyfte samt det användningssyfte som har anvisats i en plan enligt byggnadslagen (370/1958) och de planläggningsbestämmelser som eventuellt gäller området. Produktionsanläggningen får inte heller förläggas i strid med en stadplan.

En produktionsanläggning får inte utan särskild, grundad anledning förläggas till ett viktigt grundvattenområde eller ett annat grundvattenområde som lämpar sig för vattenförsörjning. Om en produktionsanläggning där kemikalier lagras eller hanteras industriellt dock förläggs till ett sådant grundvattenområde, måste det genom särskilda åtgärder i fråga om konstruktion och driftteknik ses till att verksamheten vid anläggningen inte medför fara för att grundvattnet förorenas.

När platsen för produktionsanläggningen väljs skall dessutom beaktas att verksamhet utanför anläggningen inte leder till ökad risk för olyckor vid denna.

8 §

Planering, dimensionering och byggande

Byggnader och anordningar på en produktionsanläggning skall planeras, dimensioneras och byggas så att olycksriskerna avvärs och följderna av en olycka begränsas tillräckligt effektivt med hänsyn till kemikaliernas egenskaper samt hanterings- och upplagringsförhållandena.

Tillverknings- och hanteringsanordningarna, cisternerna, rörsystemen och anordningarna i anslutning till dem skall planeras, dimensioneras, byggas och placeras så, samt utrustas med sådana skydds- och styrningssystem samt kontroll- och säkerhetsanordningar, att

1) anordningarnas drift inte medför omedelbara person-, miljö- eller egendomsskador,

2) den kemikaliemängd som släpps ut i samband med en skada på anläggningarna, en driftsstörning eller en felfunktion blir så liten som möjligt och att kemikalien kan ledas till en sådan plats eller behandlas så att den medför så liten skada som möjligt,

3) en anordning vid störningar kan göras säker med egen eller yttre hjälp,

4) en så liten skada som möjligt uppstår när trycket frigörs vid störningar samt att

5) kemikalier inte blandas med varandra på ett sätt som kan medföra risk vid senare upplagring eller hantering av en kemikalie eller en produkt i vilken kemikalien ingår.

Med konstruktiva åtgärder eller på något annat sätt som är tillräckligt effektivt med hänsyn till verksamhetens art skall det sörjas för att obehöriga inte får tillträde till produktionsanläggningens område och kommer åt kemikalierna.

9 §

Varnings- och säkerhetspåskrifter

Anordningarna, cisternerna och förvaringsutrymmena för kemikalier vid en produktionsanläggning skall förses med sådana varnings- och säkerhetspåskrifter som är tillräckliga med hänsyn till verksamheten vid anläggningen och omfattningen av den och som behövs för att anordningarnas drift skall vara säker och för att beredskap skall finnas vid olyckor.

Övriga varnings- och säkerhetspåskrifter skall göras på det sätt som bestäms särskilt om sådana.

10 §

Drift och underhåll

Service och underhåll av konstruktioner, anordningar och utrustningar vid en produktionsanläggning skall ordnas på ett sätt som är tillräckligt effektivt med hänsyn

till verksamheten vid anläggningen och dess omfattning.

De som arbetar i drifts-, underhålls- och installationsuppgifter skall ges en med hänsyn till verksamheten och dess omfattning tillräcklig utbildning, orientering och handledning som siktar till en säker verksamhet.

3 kap.

Bestämmande av de förpliktelser som gäller tillståndsplikt och anmälningskyldighet samt avvärijande av risken för storolycka

11 §

Avgränsning av objekten

När tillståndsplikten eller anmälningskyldigheten och andra förpliktelser bestäms i fråga om industriell hantering eller upplagring av kemikalier beaktas samtliga hälso- och miljöfarliga samt brand- och explosionsfarliga kemikalier som hanteras och upplagras i en produktionsanläggning som innehas av en enda verksamhetsidkare.

Om flera verksamhetsidkare är verksamma på samma plats och en del av dem bedriver omfattande industriell hantering och upplagring och en del liten industriell hantering och upplagring, och om verksamhetsidkarnas verksamhet bildar en funktionell helhet, beviljas tillstånden, behandlas anmälningarna och utförs besiktningarna av säkerhetsteknikcentralen.

I ett sådant fall som avses i 2 mom. kan var och en av verksamhetsidkarna, eller den som har fått fullmakt till detta av de verksamhetsidkare som är verksamma på platsen, ansöka om tillstånd och göra anmälan.

12 §

Omfattande industriell hantering och upplagring

Industriell hantering och upplagring av kemikalier är omfattande, om

1) det i produktionsanläggningen finns minst en sådan minimimängd av en farlig kemikalie som anges i kolumn 2 i del 1 i bilaga I eller minst en sådan minimimängd

av flera sinsemellan till samma klass hörande kemikalier, som anges i kolumn 2 i del 2 i bilaga I,

2) summan av relationstalen för de hälso- och miljöfarliga kemikalierna i produktionsanläggningen är lika stor som eller större än 1, eller om

3) summan av relationstalen för de brand- och explosionsfarliga kemikalierna i produktionsanläggningen är lika stor som eller större än 1.

Summan s av relationstalen bestäms enligt följande:

$$s = q_1/Q_1 + q_2/Q_2 \dots q_n/Q_n, \text{ där}$$

q avser den mängd av en farlig kemikalie som finns i anläggningen och som avses i 1 mom. 2 eller 3 punkten och Q avser motsvarande minimimängd som anges i kolumn 2 i del 1 eller 2 i bilaga I.

För omfattande industriell hantering och upplagring krävs tillstånd.

13 §

Liten industriell hantering och upplagring

Annan industriell hantering och upplagring av kemikalier än sådan som avses i 12 § är liten.

Liten industriell hantering och upplagring skall anmälas, om

1) det i produktionsanläggningen finns minst en sådan minimimängd av en farlig kemikalie som anges i kolumn 1 i del 1 i bilaga I eller minst en sådan minimimängd av flera sinsemellan till samma klass hörande kemikalier, som anges i kolumn 1 i del 2 i bilaga I,

2) summan av relationstalen för de hälso- och miljöfarliga kemikalierna i produktionsanläggningen är lika stor som eller större än 1, eller om

3) summan av relationstalen för de brand- och explosionsfarliga kemikalierna i produktionsanläggningen är lika stor som eller större än 1.

Summan av relationstalen bestäms i enlighet med 12 § 2 mom., dock så att Q avser den motsvarande minimimängd som anges i kolumn 1 i del 1 eller 2 i bilaga I.

En distributionsstation anses bedriva liten upplagring av kemikalier.

14 §

Förpliktelsen att upprätta en handling över säkerhetsprinciperna för verksamheten

En verksamhetsidkare skall upprätta en handling där det redogörs för säkerhetsprinciperna för förebyggande av storolyckor (*handling över säkerhetsprinciperna*), om

1) det i produktionsanläggningen finns minst en sådan minimimängd av en farlig kemikalie som anges i kolumn 3 i del 1 i bilaga I eller minst en sådan minimimängd av flera sinsemellan till samma klass hörande kemikalier, som anges i kolumn 3 i del 2 i bilaga I,

2) summan av relationstalen för hälso- och miljöfarliga kemikalierna i produktionsanläggningen är lika stor som eller större än 1, eller om

3) summan av relationstalen för brand- och explosionsfarliga kemikalierna i produktionsanläggningen är lika stor som eller större än 1.

Summan av relationstalen bestäms i enlighet med 12 § 2 mom., dock så att Q avser den motsvarande minimimängd som anges i kolumn 3 i del 1 eller 2 i bilaga I.

I de produktionsanläggningar som avses i 15 § ingår handlingen över säkerhetsprinciperna i säkerhetsrapporten.

15 §

Förpliktelse att utarbeta en säkerhetsrapport

En verksamhetsidkare skall utarbeta en säkerhetsrapport, om

1) det i produktionsanläggningen finns minst en sådan minimimängd av en farlig kemikalie som anges i kolumn 4 i del 1 i bilaga I eller minst en sådan minimimängd av flera sinsemellan till samma klass hörande kemikalier, som anges i kolumn 4 i del 2 i bilaga I,

2) summan av relationstalen för hälso- och miljöfarliga kemikalierna i produktionsanläggningen är lika stor som eller större än 1, eller om

3) summan av relationstalen för brand- och explosionsfarliga kemikalierna i produktionsanläggningen är lika stor som eller större än 1.

Summan av relationstalen bestäms i enlighet med 12 § 2 mom., dock så att Q avser

den motsvarande minimimängd som anges i kolumn 4 i del 1 eller 2 i bilaga I.

16 §

Förpliktelse att göra upp en räddningsplan

En verksamhetsidkare skall göra upp en intern räddningsplan för produktionsanläggningen, om den industriella hanteringen och upplagringen är omfattande.

4 kap.

Omfattande industriell hantering och upplagring*Tillståndsförfarande*

17 §

Ansökan om tillstånd till industriell hantering och upplagring

Tillstånd till omfattande industriell hantering och upplagring av kemikalier skall innan byggnadsarbetena på produktionsanläggningen inleds sökas med en skriftlig ansökan som riktas till säkerhetsteknikcentralen. I ansökan skall anges

1) verksamhetsidkarens namn eller firma samt produktionsanläggningens läge och fullständiga adress,

2) verksamhetsidkarens fullständiga adress och hemort,

3) produktionsanläggningens ansvariga persons namn och ställning,

4) den verksamhet som kommer att bedrivas i produktionsanläggningen.

Till ansökan skall fogas de utredningar som avses i bilaga II. Tillståndsansökan kan behandlas även om alla de uppgifter som avses i bilaga II inte finns tillgängliga för produktionsanläggningen i fråga. Då krävs emellertid att tillräckliga uppgifter som behövs för att tillstånd skall kunna beviljas framgår av ansökan med beaktande av produktionsanläggningens verksamhet och omfattning.

Ansökan kan vid behov kompletteras medan den behandlas.

Ansökan jämte bilagor skall tillställas säkerhetsteknikcentralen i tre exemplar.

18 §

Behandlingen av tillståndsansökan

När säkerhetsteknikcentralen behandlar en tillståndsansökan som avses i 17 § skall centralen inhämta utlåtanden av arbetarskyddsdistriktet, den regionala miljöcentralen, brandchefen samt vid behov av den kommunala kemikalietillsynsmyndigheten.

Till övriga delar följs lagen om förvaltningsförfarande (598/1982) vid behandlingen av tillståndsansökan.

19 §

Tillståndsbeslut

En förutsättning för att tillstånd till omfattande industriell hantering eller upplagring skall beviljas är att verksamheten uppfyller de krav som ställts i kemikalielagen och lagen om explosionsfarliga ämnen samt i denna förordning och de bestämmelser som utfärdas med stöd av den.

I tillståndsbeslutet skall anges

- 1) vilket slags industriell hantering eller upplagring tillståndet gäller,
- 2) var produktionsanläggningen är belägen,
- 3) uppgifter om de farliga kemikalier som beslutet gäller,
- 4) de maximimängder kemikalier som får finnas i produktionsanordningen och lagret,
- 5) villkoren för tillståndet.

Till tillståndsbeslutet skall fogas behövliga utredningar försedda med anteckning om godkännande.

20 §

Informerande om tillståndsbeslut

Säkerhetsteknikcentralen skall underrätta arbetarskyddsdistriktet, den regionala miljöcentralen, brandchefen samt den kommunala kemikalietillsynsmyndigheten och byggnadstillsynsmyndigheten om tillståndsbeslutet.

Säkerhetsprinciper för förebyggande av olyckor

21 §

Säkerhetsprinciper för förebyggande av olyckor

I handlingen över säkerhetsprinciperna skall verksamhetsidkaren redogöra för sina säkerhetsprinciper för förebyggande av storolyckor och andra olyckor. När handlingen utarbetas skall de principer som anges i bilaga III följas med beaktande av den risk för storolyckor och andra olyckor som föreligger i produktionsanläggningen.

Handlingen över säkerhetsprinciperna eller ett sammandrag av den fogas till den ansökan om tillstånd som avses i 17 §. I samband med en besiktning skall verksamhetsidkaren visa upp handlingen och visa på vilket sätt det har sörjts för att de säkerhetsprinciper som presenteras i den följs.

Om en verksamhetsidkare som bedriver omfattande industriell hantering och upplagring inte är skyldig att upprätta en sådan handling som avses i 1 mom. och en sådan handling inte har upprättats av något annat skäl, skall verksamhetsidkaren på något annat sätt sörja för att principerna för förebyggande av olyckor försakade av kemikalier beaktas i verksamheten.

Verksamhetsidkaren skall utse en person som ansvarar för att de principer som avses i 1 och 3 mom. iakttas. Denna person ansvarar också för att det i produktionsanläggningen finns en person som känner till bestämmelserna om de kemikalier som hanteras och upplagras (*driftsövervakare*). En produktionsanläggning kan ha flera driftsövervakare.

Driftsövervakaren skall visa sin kompetens vid ett prov som ordnas av säkerhetsteknikcentralen eller av en sakkunnig inrättning som har godkänts av centralen.

Av handlingen över säkerhetsprinciperna skall de personer som avses i 4 mom. framgå. Om en sådan handling inte har upprättats, skall verksamhetsidkaren ha en aktuell förteckning över driftsövervakarna.

Den person som svarar för säkerhetsprinciperna och driftsövervakaren sörjer för att verksamheten i produktionsanläggningen följer bestämmelserna om kemikalier och tillståndsvillkoren.

Säkerhetsrapport

22 §

Säkerhetsrapport

Säkerhetsrapporten skall tillställas säkerhetsteknikcentralen i tillräckligt god tid innan verksamheten inleds.

I säkerhetsrapporten skall verksamhetsidkaren

1) presentera sina säkerhetsprinciper för förebyggande av storolyckor och andra olyckor samt nödvändiga uppgifter om den organisation och det säkerhetsledningssystem som behövs för att dessa principer skall kunna följas i enlighet med bilaga III,

2) visa att riskerna för storolyckor i produktionsanläggningen har identifierats samt att nödvändiga åtgärder har vidtagits för att förebygga dessa och begränsa följderna av dem för människor, miljö och egendom,

3) visa att säkerhetskraven i 2 kap. har beaktats,

4) visa att en intern räddningsplan har gjorts upp,

5) lämna tillräckliga uppgifter för uppgörande av en extern räddningsplan,

6) lämna tillräckliga uppgifter för förläggningen av produktionsanläggningen och planeringen av hur den omgivande marken skall användas.

Säkerhetsrapporten skall omfatta de uppgifter som räknas upp i bilaga IV och en förteckning över de farliga kemikalier som finns i produktionsanläggningen.

Säkerhetsrapporten kan vid behov kompletteras i samband med behandlingen. Säkerhetsteknikcentralen kan vid behov begära kompletterande uppgifter till säkerhetsrapporten.

Säkerhetsrapporten skall tillställas säkerhetsteknikcentralen i tre exemplar.

23 §

Behandlingen av säkerhetsrapporten

Säkerhetsteknikcentralen skall inom en skäligen tid meddela verksamhetsidkaren sina slutsatser om säkerhetsrapporten. Slutsatserna kan presenteras i det tillståndsbeslut som avses i 19 §.

Innan de slutsatser som avses i 1 mom. meddelas skall säkerhetsteknikcentralen ge arbetarskyddsdistriktet, den regionala miljö-

centralen och brandchefen tillfälle att framföra sina åsikter om säkerhetsrapporten.

24 §

Revidering av säkerhetsrapporten

Verksamhetsidkaren skall se över och uppdatera säkerhetsrapporten i följande fall:

1) om det i verksamheten har skett en förändring som ökar risken för storolyckor,

2) om en revidering är nödvändig för att utvecklingen inom och den ökande kunskapen om säkerhetstekniken, riskbedömningen och den tekniska sakkunskapen skall kunna beaktas,

3) om det vid utredningen av olycks- och farosituationer har kommit fram omständigheter som måste beaktas,

4) på begäran av säkerhetsteknikcentralen. Säkerhetsrapporten skall dock ses över och uppdateras minst vart femte år. Den reviderade rapporten skall tillställas säkerhetsteknikcentralen.

Vid behandlingen av den reviderade säkerhetsrapporten iaktas i tillämpliga delar vad som bestäms i 23 §.

25 §

Undantag från innehållet i säkerhetsrapporten

Säkerhetsteknikcentralen kan på ansökan begränsa de uppgifter som krävs i säkerhetsrapporten och som anges i bilaga IV, om vissa av kemikalierna i produktionsanläggningen inte kan medföra risk för storolycka.

Verksamhetsidkaren skall i ansökan på ett sätt som tillfredsställer säkerhetsteknikcentralen visa att kemikalierna i fråga inte kan medföra risk för storolycka. Som grund för undantag kan något av följande godkännas:

1) *kemikaliers fysiska form*: sådana kemikalier i fast form från vilka i sedvanliga förhållanden och i osedvanliga förhållanden som skäligen kan förutses inte kan frigöras ett sådant ämne eller sådan energi som kan förorsaka risk för storolycka,

2) *förvaringssätt och mängd*: kemikalier som har förpackats eller som förvaras på sådant sätt och i sådana mängder att den största möjliga mängd som kan frigöras av

dem inte i några som helst förhållanden kan förorsaka risk för storolycka,

3) *läge och mängd*: kemikalier som finns i sådana mängder på ett sådant avstånd från övriga farliga kemikalier antingen i anläggningen eller på någon annan plats, att de inte själva kan medföra risk för storolycka och inte heller tillsammans med övriga farliga kemikalier kan åstadkomma en storolycka, eller

4) *klassificering*: kemikalier som utgående från klassificeringen i del 2 i bilaga I har definierats som farliga kemikalier, men som inte kan medföra risk för storolycka, vilket gör att det inte är lämpligt att använda klassificeringen i detta sammanhang.

Om undantag skall ansökas hos säkerhetsteknikcentralen i tillräckligt god tid innan tiden för inlämnandet av säkerhetsrapporten går ut. Till ansökan skall fogas de utredningar som anges i bilaga V.

Ansökan jämte bilagor skall tillställas säkerhetsteknikcentralen i tre exemplar.

Innan undantag beviljas skall säkerhetsteknikcentralen vid behov ge arbetarskyddsdistriktet, den regionala miljöcentralen och brandchefen tillfälle att framföra sina åsikter om ansökan.

26 §

Framläggande av säkerhetsrapporten

Verksamhetsidkaren skall hålla produktionsanläggningens säkerhetsrapport och den förteckning över farliga kemikalier som anknuter till den framlagd för allmänheten.

Med säkerhetsteknikcentralens samtycke kan verksamhetsidkaren begränsa de uppgifter som i säkerhetsrapporten lämnas till allmänheten och vilka verksamhetsidkaren anser vara affärs- eller yrkeshemligheter eller annars med fog konfidentiella.

Räddningsplaner

27 §

Intern räddningsplan

En intern räddningsplan, som verksamhetsidkaren har gjort upp för produktionsanläggningen, skall tillställas säkerhetsteknikcentralen i tillräckligt god tid innan verksamheten inleds.

Planen skall göras upp med beaktande av följande mål:

1) olyckor begränsas och kontrolleras för att följderna av dem skall kunna minimeras samt för att skador på människor, miljö och egendom skall kunna begränsas,

2) nödvändiga åtgärder vidtas för att människorna och miljön skall kunna skyddas mot följderna av storolyckor,

3) förberedelser görs för att spåren efter en olycka skall kunna undanröjas och miljön rengöras.

I planen skall ingå en bedömning av vilka effekter olyckorna har utanför produktionsanläggningen, och de uppgifter som avses i bilaga VI.

När planen görs upp skall den personal som arbetar vid produktionsanläggningen höras och kommunens arrangemang för räddningsväsendet beaktas.

Innan säkerhetsteknikcentralen meddelar sina slutsatser gällande räddningsplanen skall den inhämta utlåtande av brandchefen. Slutsatserna kan presenteras i det tillståndsbeslut som avses i 19 §.

Verksamhetsidkaren skall granska planen åtminstone med tre års intervaller och alltid när det är nödvändigt justera och uppdatera den. Vid granskningen skall ändringar i produktionsanläggningen och arrangemangen inom räddningsväsendet, den ökande tekniska sakkunskapen och den ökande kännedomen om åtgärder som skall vidtas för att förebygga storolyckor beaktas.

Den uppdaterade planen skall tillställas brandchefen.

Verksamhetsidkaren och brandkåren skall tillräckligt ofta, åtminstone med tre års intervaller, hålla övningar för att försäkra sig om att räddningsplanen fungerar.

28 §

Extern räddningsplan

Om kommunens skyldighet att göra upp en extern räddningsplan bestäms särskilt.

För utarbetandet av den externa räddningsplanen tillställer säkerhetsteknikcentralen brandchefen de uppgifter som har getts i samband med säkerhetsrapporten tillsammans med sitt eget utlåtande.

Andra förpliktelser

29 §

Informationsskyldighet

Den som bedriver sådan verksamhet för vilken en säkerhetsrapport krävs skall informera de personer och sammanslutningar som kan påverkas av en sådan storolycka som har fått sin början i produktionsanläggningen om säkerhetsåtgärderna och om förhållningsreglerna för den händelse att en olycka inträffar.

Av informationsmeddelandet skall framgå åtminstone de uppgifter som avses i bilaga VII.

Meddelandet skall ses över vart tredje år och vid behov uppdateras. Informationen skall upprepas, om det har skett ändringar i produktionsanläggningen, vilka i betydande grad inverkar på risken för en storolycka. I annat fall skall informationen upprepas åtminstone med fem års intervaller.

30 §

Hur en olycka sprider sig

Säkerhetsteknikcentralen skall, utgående från de uppgifter som den har fått i tillståndsansökan och säkerhetsrapporten, ange de områden där sannolikheten för en storolycka kan öka till följd av produktionsanläggningens läge och närheten till andra produktionsanläggningar.

De produktionsanläggningar som är belägna på områden som har angetts i enlighet med 1 mom. skall

1) ge de andra produktionsanläggningarna på området uppgifter om de risker för storolyckor och andra olyckor som föreligger i produktionsanläggningen,

2) i sina säkerhetsprinciper, sitt säkerhetsledningssystem, sin säkerhetsrapport, sin interna räddningsplan och sina övriga utredningar beakta de risker för storolyckor och andra olyckor som de övriga produktionsanläggningarna förorsakar,

3) samarbeta vid informerandet av allmänheten och vid lämnandet av uppgifter till säkerhetsteknikcentralen för uppgörandet av den externa räddningsplanen.

Det som bestäms i 2 mom. gäller också sådana platser där flera verksamhetsidkare är

verksamma och deras verksamhet utgör en funktionell helhet.

31 §

Fastställande av upplagsområde

För ett upplagsområde där två eller flera verksamhetsidkare som bedriver omfattande upplagring av farliga kemikalier är verksamma, skall hos säkerhetsteknikcentralen ansökas om att det fastställs att området skall vara upplagsområde för farliga kemikalier, om

1) upplagen använder gemensamma anordningar, trafikområden, lastnings- och lossningskajer eller med dessa jämförbara arrangemang eller om

2) det har planerats att brandbekämpningen vid upplagen och övrig beredskap för olyckor helt eller delvis skall skötas med gemensamma anordningar och utrustningar.

32 §

Ansökan om fastställande av upplagsområde

Kommunen, upplagsområdets ägare eller innehavare eller den som verksamhetsidkarna på upplagsområdet har befullmäktigat till detta i ett inbördes avtal, kan ansöka om att det fastställs att upplagsområdet skall vara upplagsområde för farliga kemikalier.

Ansökan om fastställande görs skriftligen hos säkerhetsteknikcentralen och i den skall utredas:

1) planläggningen av och trafikarrangemangen på upplagsområdet och i dess närmaste omgivning,

2) ägarförhållandena i fråga om de anordningar och utrustningar som finns på upplagsområdet och är avsedda för sambruk,

3) vilka kemikalier som enligt planerna skall upplagras på upplagsområdet och deras maximimängder klassvis,

4) hur väl jordmånen i området lämpar sig som upplagsområde för kemikalier,

5) genomförandet av och konstruktionen hos de påfyllnads- och tömningsaggregat, transportrörssystem och andra anordningar och utrustningar som är i sambruk samt hur driften, underhållet och servicen av dem har ordnats,

6) hur brandbekämpningen och annan skadebekämpning samt räddningsverksamheten har organiserats på området.

33 §

Behandlingen av ansökan

I samband med att ett område fastställs att vara upplagsområde skall det klarläggas hur områdets läge, trafikarrangemang, jordmån, de transportrörssystem samt tömnings- och påfyllnadsanordningar som är i sambruk och deras driftsarrangemang liksom även service- och underhållsåtgärderna i fråga om dem lämpar sig för verksamheten på upplagsområdet samt om passagekontrollen, brandbekämpningen och beredskapen inför olyckor är tillräcklig med beaktande av den verksamhet som har planerats på området och dess omfattning.

I beslutet om fastställande av upplagsområdet kan uppställas villkor som är nödvändiga med tanke på säkerheten på upplagsområdet.

Innan ett område fastställs att vara upplagsområde skall säkerhetsteknikcentralen inhämta utlåtande av arbetarskyddsdistriktet, den regionala miljöcentralen, brandchefen samt vid behov av den kommunala kemikalietillsynsmyndigheten.

34 §

Industriolyckor som överskrider landets gränser

Säkerhetsteknikcentralen kan av de produktionsanläggningar som hör till tillämpningsområdet för den konvention av Förenta Nationernas ekonomiska kommission för Europa som gäller gränsöverskridande effekter av industriolyckor kräva tilläggsutredningar enligt denna konvention, om storolyckor som eventuellt sker i dessa produktionsanläggningar kan ha effekter som överskrider landets gränser.

Säkerhetsteknikcentralen bör sörja för att de förfaranden för hörande av grannländerna som är förenliga med konventionen utförs, om en produktionsanläggning på finskt territorium hör till tillämpningsområdet för konventionen och en storolycka som eventuellt sker i anläggningen kan ha effekter som överskrider landets gränser.

På motsvarande sätt bör säkerhetsteknikcentralen sörja för att förfaranden för hörande enligt konventionen verkställs i Finland, om en produktionsanläggning som befinner sig på en annan konventionsparts territorium

hör till tillämpningsområdet för konventionen och en storolycka som eventuellt sker i anläggningen kan ha effekter som når Finland.

Inspektioner

35 §

Inspektionsskyldighet

Säkerhetsteknikcentralen skall systematiskt inspektera det tekniska genomförandet, säkerhetsprinciperna och ledningssystemen samt deras funktionsduglighet i en produktionsanläggning som bedriver omfattande industriell hantering och upplagring, om centralen inte har godkänt andra metoder som lämpar sig för övervakningen av produktionsanläggningen, med hjälp av vilka centralen kan försäkra sig om de ovan avsedda faktorerna.

36 §

Inspektionsprogram

Säkerhetsteknikcentralen skall utarbeta ett inspektionsprogram i enlighet med denna paragraf för produktionsanläggningar som bedriver omfattande industriell hantering och upplagring.

Säkerhetsteknikcentralen inspekterar produktionsanläggningarna med följande tidsfrister:

- 1) produktionsanläggningar för vilka krävs en säkerhetsrapport minst en gång per år,
- 2) produktionsanläggningar för vilka krävs en handling över säkerhetsprinciperna minst en gång vart tredje år, samt
- 3) övriga produktionsanläggningar där omfattande industriell hantering och upplagring bedrivs samt upplagsområden minst en gång vart femte år.

Tidsfristerna i 2 mom. kan förlängas, om en produktionsanläggning använder sådana påvisade systematiska förfaranden, utgående från vilka säkerhetsteknikcentralen kan försäkra sig om produktionsanläggningens tekniska säkerhet, säkerhetsprinciper och ledningssystem samt deras funktionsduglighet, eller om något annat program har utarbetats för produktionsanläggningen utgående från en systematisk bedömning av riskerna för storolyckor och andra olyckor i produktionsanläggningen.

På motsvarande sätt kan tidsfristerna i 2 mom. förkortas, om detta är nödvändigt för att säkerheten skall kunna garanteras.

Säkerhetsteknikcentralen utarbetar inspektionsprogrammet i samarbete med arbetarskyddsdistriktet, den regionala miljöcentralen och brandchefen.

37 §

Inspektionens innehåll

Säkerhetsteknikcentralen skall regelbundet i enlighet med inspektionsprogrammet besikta det tekniska genomförandet, säkerhetsprinciperna och ledningssystemen i en produktionsanläggning som bedriver omfattande industriell hantering och upplagring.

Vid inspektionen skall verksamhetsidkaren visa åtminstone att

1) de uppgifter som tas upp i säkerhetsrapporten, ansökan, anmälan eller i någon annan utredning som har tillställts säkerhetsteknikcentralen motsvarar den rådande situationen i produktionsanläggningen,

2) de villkor som har ställts för produktionsanläggningen i tillståndsbeslutet uppfylls,

3) de ändringar som har gjorts i produktionsanläggningen har genomförts i enlighet med gällande bestämmelser,

4) säkerhetsprinciperna för att förebygga olyckor följs,

5) verksamhetsidkaren med beaktande av de verksamheter som bedrivs i produktionsanläggningen har vidtagit tillräckliga åtgärder för att förebygga olyckor,

6) verksamhetsidkaren med tillräckliga åtgärder har förberett sig på att begränsa följderna av olyckor på produktionsanläggningens område och utanför det,

7) befolkningen har getts de uppgifter som avses i 29 §,

8) produktionsanläggningen också uppfyller övriga krav i denna förordning och i de bestämmelser som har utfärdats med stöd av den.

När säkerhetsteknikcentralen bedömer om kraven enligt 2 mom. har uppfyllts, kan centralen också beakta resultaten från en inspektion som har utförts av en annan myndighet.

38 §

Inspektionstidpunkten

Säkerhetsteknikcentralen skall inspektera produktionsanläggningen eller en del av den efter att tillstånd har beviljats, innan den tas i bruk.

Inför den inspektion som avses i 1 mom. skall verksamhetsidkaren skriftligen meddela säkerhetsteknikcentralen om ibruktagandet av produktionsanläggningen eller en del av den senast en månad innan den tas i bruk.

Övriga inspektioner utförs i enlighet med inspektionsprogrammet.

Säkerhetsteknikcentralen skall vid behov underrätta arbetarskyddsdistriktet, den regionala miljöcentralen, brandchefen samt den kommunala kemikalietillsynsmyndigheten om en inspektion.

39 §

Inspektionsberättelse

Säkerhetsteknikcentralen skall efter varje inspektion avfatta en inspektionsberättelse i vilken de inspekterade objekten samt upptäckta brister antecknas.

Inspektionsberättelsen sänds till verksamhetsidkaren och till de myndigheter som avses i 38 § och som har deltagit i inspektionen.

Verksamhetsidkaren skall inom uppställd tidsfrist lämna en utredning om avhjälpandet av de brister som upptäcktes vid inspektionen.

5 kap.

Liten industriell hantering och upplagring

40 §

Anmälan till den lokala myndigheten

Om liten industriell hantering eller upplagring av kemikalier enligt 13 § 2 mom. skall en anmälan göras till brandchefen eller den kommunala kemikalietillsynsmyndigheten.

I anmälan skall anges

1) verksamhetsidkarens firma och hemort samt kontaktinformation,

2) var produktionsanläggningen är belägen,

3) områdets vattentäkter, viktiga grundvattenområden och andra grundvattenområden som lämpar sig för vattenförsörjning samt jordmånens art,

4) de brand- och explosionsfarliga kemikalier samt hälso- och miljöfarliga kemikalier, vilka skall hanteras och upplagras i produktionsanläggningen,

5) de största mängder av kemikalier som avses i 4 punkten vilka samtidigt kommer att finnas i driftsanordningarna och lagren,

6) när verksamheten skall inledas.

Till anmälan skall fogas

1) skyddsinformationsblad eller motsvarande uppgifter om de huvudsakliga kemikalier som skall hanteras och upplagras,

2) en redogörelse i stora drag för hur den industriella hanteringen eller upplagringen är planerad att ske,

3) en utredning om brandbekämpningsarrangemangen, om hur eventuella läckor skall fås under kontroll och om andra åtgärder som har planerats med tanke på olyckor.

Anmälan skall göras i två exemplar i god tid innan den industriella hanteringen eller upplagringen inleds.

41 §

Samarbetet mellan de lokala myndigheterna

Brandchefen skall sända den kommunala kemikalietillsynsmyndigheten det andra exemplaret av en anmälan som han har fått enligt 40 §. På motsvarande sätt skall den kommunala kemikalietillsynsmyndigheten sända brandchefen det andra exemplaret av en anmälan som tillsynsmyndigheten har fått enligt 40 §.

42 §

Inspektioner

Brandchefen eller en av honom förordnad tjänsteinnehavare inom brandväsendet skall inom tre månader från det verksamheten inleddes inspektera en sådan i 40 § avsedd produktionsanläggning som bedriver liten industriell hantering eller upplagring av brand- och explosionsfarliga kemikalier. En tjänsteinnehavare som har förordnats av den kommunala kemikalietillsynsmyndigheten skall på motsvarande sätt inom tre månader

från det verksamheten inleddes inspektera en sådan i 40 § avsedd produktionsanläggning som bedriver liten industriell hantering eller upplagring av hälso- eller miljöfarliga kemikalier.

Om såväl brand- och explosionsfarliga kemikalier som hälso- och miljöfarliga kemikalier hanteras eller upplagras vid en produktionsanläggning som bedriver liten industriell hantering eller upplagring, skall de inspektioner som avses i 1 mom. utföras samtidigt. Om brand- och explosionsfarliga kemikalier emellertid hanteras eller upplagras i ytterst små mängder, behöver brandchefen eller den av honom förordnade tjänsteinnehavaren inom brandväsendet inte delta i inspektionen. På motsvarande sätt behöver en tjänsteinnehavare som den kommunala kemikalietillsynsmyndigheten har förordnat inte delta i inspektionen, om hälso- eller miljöfarliga kemikalier hanteras eller upplagras i ytterst små mängder.

Vid inspektionerna skall särskild uppmärksamhet fästas vid en trygg användning av produktionsanläggningen, vid service och underhåll av anläggningens konstruktioner, anordningar och utrustningar, vid utbildningen och handledningen av personalen samt vid förebyggandet av olyckor och organiserandet av räddningsverksamheten.

Över en inspektion som avses i 1 och 2 mom. skall sättas upp ett protokoll, av vilket framgår de brister som eventuellt har observerats vid produktionsanläggningen och de åtgärder som inspektörerna föreslår för avhjälpande av bristerna. Inspektionsprotokollet överlämnas till verksamhetsidkaren.

Verksamhetsidkaren skall inom utsatt tidsfrist lämna en utredning om avhjälpandet av de brister som upptäcktes vid inspektionen.

43 §

Beslut om åtgärder

Framgår det vid en inspektion enligt 42 § att produktionsanläggningen inte uppfyller kraven i denna förordning eller i de bestämmelser som har utfärdats med stöd av den, fattas beslutet om de åtgärder som behövs för att avhjälpna bristerna och om tidsfristerna för dessa av brandchefen, om det gäller brand- och explosionsfarliga kemikalier, och av den kommunala kemikalietillsynsmyndigheten, om det gäller hälso- eller miljöfarliga kemikalier.

För undvikande av motstridiga krav skall brandchefen och den kommunala kemikalietillsynsmyndigheten samverka i tillräckligt hög grad när de utfärdar föreskrifter.

44 §

Anmälan för tillståndsregistret

Brandchefen skall till säkerhetsteknikcentralen sända de uppgifter centralen behöver om de produktionsanläggningar som bedriver liten industriell hantering och upplagring av brand- och explosionsfarliga kemikalier och om vilka anmälan enligt 40 § har gjorts, och om de inspektioner som har utförts i dessa, för införande i det tillståndsregister som nämns i kemikalieförordningen. Det samma gäller för den kommunala kemikalietillsynsmyndigheten i fråga om produktionsanläggningar som bedriver liten industriell hantering av hälso- eller miljöfarliga kemikalier. Är det fråga om en produktionsanläggning som avses i 42 § 2 mom., skall uppgifterna för kemikalierregistret sändas av den myndighet till vilken anmälan enligt 40 § har gjorts.

Det som bestäms i 1 mom. gäller också sådana ändringsanmälningar som avses i 6 kap.

6 kap.

Ändringar

45 §

Ändringar i produktionsanläggningen

Verksamhetsidkaren skall se till att ändringar i produktionsanläggningen görs utan att säkerhetsnivån sänks och i enlighet med de säkerhetsprinciper som skall följas i produktionsanläggningen.

46 §

Tillstånd att göra ändringar samt inspektioner

En verksamhetsidkare som bedriver omfattande industriell hantering eller upplagring skall utverka tillstånd för en ändring av produktionsanläggningen, om ändringen är en

utvidgning eller annan sådan ändring som kan jämföras med grundandet av en produktionsanläggning. Om tillståndsförfarandet och inspektionerna gäller i tillämpliga delar vad som bestäms i 4 kap.

47 §

Ändringsanmälningar

En verksamhetsidkare som bedriver omfattande industriell hantering eller upplagring skall göra en skriftlig anmälan till säkerhetsteknikcentralen om betydande utvidgningar och andra sådana ändringar som görs i produktionsanläggningen, såsom

- 1) en betydande ökning av mängden farliga kemikalier i produktionsanläggningen,
- 2) betydande ändringar i farliga kemikaliers fysiska form, egenskaper eller klassificeringen av hur farlig en kemikalie är, eller
- 3) en betydande ändring i tillverkningsmetoden.

Om betydande utvidgningar och andra sådana ändringar av sådan liten industriell hantering och upplagring som avses i 40 § skall göras en skriftlig anmälan i två exemplar till brandchefen eller den kommunala kemikalietillsynsmyndigheten. Beträffande myndigheternas samarbete och inspektioner gäller vad som bestäms i 41 och 42 §.

Till anmälan skall fogas de utredningar som behövs beträffande utvidgningen eller ändringen.

48 §

Ändring som gäller verksamhetsidkaren

Om en produktionsanläggning där omfattande industriell hantering eller upplagring bedrivs övergår till en ny verksamhetsidkare, skall den nya verksamhetsidkaren utan dröjsmål anmäla detta till säkerhetsteknikcentralen.

I fråga om en ändring som gäller verksamhetsidkaren vid en produktionsanläggning där liten industriell hantering eller upplagring bedrivs, skall på motsvarande sätt en skriftlig anmälan i två exemplar lämnas till brandchefen eller den kommunala kemikalietillsynsmyndigheten. Beträffande myndigheternas samarbete gäller vad som bestäms i 41 §.

49 §

Meddelande av föreskrifter och villkor

Säkerhetsteknikcentralen kan i samband med behandlingen av de ändringsanmälningar som avses i detta kapitel meddela föreskrifter eller villkor i fråga om verksamheten för att kraven i bestämmelserna skall uppfyllas.

På motsvarande sätt kan brandchefen och den kommunala kemikalietillsynsmyndigheten i samband med behandlingen av ändringsanmälningar meddela föreskrifter eller villkor som de anser nödvändiga för att kraven i bestämmelserna skall uppfyllas.

50 §

Nedläggning av industriell hantering och upplagring

Om den industriella hanteringen eller upplagringen upphör helt eller om någon del av produktionsanläggningen tas ur bruk, skall anläggningens ägare och innehavare se till att anläggningens konstruktioner och områden eller den del av dem som tagits ur bruk efter nedläggningen av verksamheten vid behov rengörs så att de inte medför person-, miljö- eller egendomsskador.

Om verksamheten vid en produktionsanläggning där det bedrivs omfattande industriell hantering eller upplagring upphör eller avbryts för en längre tid än ett år, skall detta anmälas till säkerhetsteknikcentralen. Upphör eller avbryts liten industriell hantering eller upplagring, skall detta på motsvarande sätt anmälas till brandchefen eller den kommunala kemikalietillsynsmyndigheten, som skall underrätta varandra om de anmälningar som de har fått.

7 kap.

Förvaring

51 §

Förvaring av brännbara vätskor och gaser i bostads-, kontors-, inkvarterings-, dagvårds- och samlingslokaler

I bostads-, kontors-, inkvarterings-, dagvårds- och samlingslokaler samt i med dessa jämförbara lokaler får extremt brandfarliga,

mycket brandfarliga och brandfarliga brännbara vätskor samt aerosoler som innehåller brännbara vätskor eller brännbara gaser förvaras i en mängd av totalt högst 25 liter. Andra brännbara gaser får inte förvaras i dessa lokaler. Brännbara vätskor med en flampunkt högre än 55 °C får förvaras i en mängd av högst 50 liter.

I ett separat lagerutrymme eller service- eller arbetsrum i en byggnad som omfattar sådana lägenheter som avses i 1 mom. får dock brännbara gaser, extremt brandfarliga, mycket brandfarliga och brandfarliga brännbara vätskor förvaras i en mängd av totalt högst 100 liter. Brännbara vätskor med en flampunkt högre än 55 °C får förvaras i en mängd av totalt högst 200 liter.

I sjukhus, läroinrättningar och andra därmed jämförbara inrättningar får dessutom finnas för deras verksamhet nödvändiga separata lager av brännbara vätskor om dessa utgör en egen brandteknisk sektion.

Brännbara gaser och brännbara vätskor får inte förvaras i sådana gemensamma källar- eller vindsutrymmen i en byggnad med flera än en bostadslägenhet som är avsedda för förvaring av bostädernas hushållslösöre.

När de maximimängder som nämns i 1 och 2 mom. beräknas, skall inte alkoholdrycker samt sådana brännbara vätskor och brännbara gaser beaktas om vilkas hantering, upplagring och förvaring bestäms i förordningen om oljeeldningsaggregat, i flytgasförordningen eller i naturgasförordningen.

52 §

Förvaring av brännbara vätskor och gaser i garage för motorfordon

I ett garage för motorfordon får brännbar vätska och brännbar gas förvaras i en fast bränslecistern, som hör till ett fordon, en arbetsmaskin eller en med dem jämförbar anordning och som är ansluten till motorn, i så stor mängd som cisternens kapacitet medger. Utöver detta får extremt brandfarliga, mycket brandfarliga och brandfarliga brännbara vätskor samt aerosoler som innehåller brännbara vätskor eller brännbara gaser förvaras i en mängd av totalt högst 60 liter samt brännbara vätskor med en flampunkt över 55 °C, i en mängd av högst 200 liter.

När de maximimängder som nämns i 1 mom. beräknas, skall inte sådana brännbara vätskor och brännbara gaser beaktas om vil-

kas hantering, upplagring och förvaring bestäms i förordningen om oljeeldningsaggregat, i flytgasförordningen eller i naturgasförordningen.

53 §

Förvaring av brännbara vätskor i en butikslokal

I en brandteknisk sektion, som används som butiksrum, får brännbara vätskor förvaras i kärl som rymmer högst 25 liter och den totala mängden får vara högst 1 000 liter. Av denna mängd får aerosoler, som innehåller brännbara gaser och brännbara vätskor, och extremt brandfarliga brännbara vätskor utgöra totalt högst 200 liter, förpackade i kärl som rymmer högst 2 liter.

I en butikslokal får dessutom finnas sådana lager av aerosoler och brännbara vätskor som är avskilda från butiksrummet och utgör en egen brandteknisk sektion.

Aerosoler och brännbara vätskor skall i butikslokalen placeras på platser som särskilt har reserverats för dem åtskilt från antändningskällor och andra lättantändliga brännbara ämnen så att de vid eldsvåda inte utgör ett hinder för utrymning av butikslokalen. Spridning av en brännbar vätska i butikslokalen utanför den plats som har reserverats för förvaring av den brännbara vätskan skall förhindras.

I butikslokalen skall finnas tillräckligt med primärsläckningsredskap.

54 §

Förvaring av hälso- och miljöfarliga kemikalier

Hälso- och miljöfarliga kemikalier skall förvaras i emballage som uppfyller de krav som föreskrivs i kemikalielagen på platser som har reserverats för dem åtskilt från livsmedel och foder.

Giftiga och synnerligen giftiga kemikalier skall förvaras i ett låst utrymme eller på något annat sätt så att obehöriga inte kan komma åt dem.

Kemikalier som reagerar starkt sinsemellan skall förvaras åtskilda från varandra så att de i olycks- eller skadefall inte kan förorsaka hälso- eller miljöskada.

I utrymmen där hälso- och miljöfarliga kemikalier förvaras skall dessutom iakttas be-

hörig ordning och sörjas för ventilation samt för att kemikalier kan samlas upp eller oskadliggöras när en olycka har skett.

55 §

Avvikelse från begränsningarna gällande förvaring och begränsningarna

Tillsynsmyndigheten kan tillåta att farliga kemikalier förvaras i utrymmen som avses i 51—53 § i större mängder än vad som bestäms i nämnda paragrafer, om detta är möjligt utan att säkerheten äventyras.

Tillsynsmyndigheten kan i enskilda fall begränsa de mängder farliga kemikalier som får förvaras i utrymmen som avses i 51—53 § eller i fråga om förvaringen ställa andra begränsningar eller villkor, som ansetts nödvändiga med tanke på säkerheten.

8 kap.

Upplagringscisterner och rörsystem

Upplagringscisterner

56 §

Konstruktionsbesiktning

Tillverkaren eller importören får inte överlåta en cistern som är avsedd som fast cistern för upplagring av brännbar gas eller brännbar vätska förrän det vid en besiktning som har utförts av besiktningsorganet har konstaterats att cisternen till sin konstruktion motsvarar bestämmelserna (*konstruktionsbesiktning*).

En cistern med en volym av 1 000 m³ eller mer skall utöver en konstruktionsbesiktning underkastas besiktning under byggnadstiden, i det inledande skedet av installations- och svetsningsarbetena. Besiktningen utförs av besiktningsorganet.

Över konstruktionsbesiktningen skall sättas upp ett protokoll som skall ges den tillverkare eller importör som har beställt besiktningen. Tillverkaren eller importören skall sända protokollet till beställaren.

Besiktningsorganet kan i fråga om en importerad upplagringscistern som konstruktionsbesiktning i dess helhet eller delvis godkänna åtgärder som på behörigt sätt har vidtagits utomlands i syfte att besikta kon-

struktionen, om ett godtagbart intyg över dessa visas upp.

En konstruktionsbesiktning behöver inte utföras på cisterner som avses i tryckkärlsförfattningarna och i fråga om vilka det i enlighet med tryckkärlsförfattningarna har visats att de uppfyller kraven.

57 §

Konstruktionsbesiktning av serietillverkade cisterner

Om cisterner för upplagring av brännbar gas eller brännbar vätska med en volym om högst 100 m³ som tillverkas eller importeras är identiska till sin konstruktion och ytbeläggning, kan konstruktionsbesiktningen utföras serievis. Vid seriebesiktning granskar besiktningsorganet den första cisternen i serien och därefter en cistern av tjugo.

Tillverkaren av cisterner som avses i 1 mom. skall utse en tillverkningsövervakare som skall ha tillsyn över tillverkningen av cisternerna och se till att cisternerna konstrueras enligt bestämmelserna. Tillverkningsövervakaren skall dessutom se till att tillverkaren eller importören utför konstruktionsbesiktning av de exemplar i en serie som inte besiktas enligt 1 mom. Övervakaren skall vara anställd hos cisterntillverkaren.

På de cisterner som konstateras stämma överens med föreskrifterna fästs under tillverkningsövervakarens tillsyn en skylt som utöver uppgifterna om cisternen förses med besiktningsorganets märkning.

Bestämmelserna i denna paragraf gäller inte cisterner som stämmer överens med bestämmelserna om tryckkärl.

58 §

Tillsyn över tillverkning

Tillverkaren av en cistern med en volym om mer än 100 m³ för upplagring av brännbar gas eller brännbar vätska skall utse en särskild ansvarsperson, som

1) innan byggandet av cisternen inleds skall försäkra sig om att grunden till cisternen har byggts och besiktats enligt bestämmelserna,

2) skall övervaka byggarbetet och se till att cisternen byggs och besiktas enligt gällande bestämmelser,

3) skall se till att cisternens konstruktions-

material och de materialintyg som gäller dessa kan kopplas till varandra på ett tillförlitligt sätt även efter att cisternen har byggts.

Den ansvarsperson som avses i 1 mom. skall ha den sakkunskap och erfarenhet som behövs för att sköta uppgifterna samt nödvändiga befogenheter.

Tillverkaren av cisternen skall ge den som beställt cisternen ett skriftligt intyg över att cisternen har byggts och besiktats enligt gällande bestämmelser. Intyget undertecknas av den ansvarsperson som avses i 1 mom. Ansvarspersonen skall dessutom se till att beställaren får konstruktionsritningarna för cisternen, byggnads- och besiktningshandlingarna, de handlingar som gäller grunden och besiktningen av denna samt en underhålls- och besiktningsplan som har gjorts upp för cisternen i samarbete med beställaren.

I fråga om reparationsarbeten och väsentliga konstruktionsändringar på en cistern med en volym om mer än 100 m³ för upplagring av brännbar vätska och brännbar gas gäller i tillämpliga delar vad som bestäms i denna paragraf.

59 §

Närmare bestämmelser

Genom handels- och industriministeriets beslut kan i fråga om cisterner för upplagring av brännbar gas och brännbar vätska föreskrivas att

1) grunden till en upplagringscistern skall besiktas innan installationsarbetet inleds,

2) en tillverkare av upplagringscisterner i sin tjänst skall ha en tillverkningsövervakare som har tillsyn över tillverkningen och besiktningen av cisternerna, samt

3) för cisterner av en bestämd typ skall ansökas om typgodkännande hos besiktningsorganet innan tillverkningen inleds.

Rörssystem

60 §

Tillverkning av rörssystem

Vad som bestäms i tryckkärlsförfattningarna gäller i fråga om konstruktionskraven och påvisandet av kraven för de rörssystem vars driftryck är minst 0,5 bar (övertryck) och som används vid en produktionsanläggning

som bedriver omfattande industriell hantering eller upplagring av brännbar gas eller brännbar vätska. Dessutom skall i fråga om rörsystemen iaktas vad som bestäms närmare i handels- och industriministeriets beslut.

9 kap.

Olyckor vid industriell hantering och upplagring

61 §

Anmälan av olyckor till övervakningsmyndigheten

Om en olycka i en produktionsanläggning, där omfattande industriell hantering eller upplagring bedrivs, leder till döden, svåra personskador eller sådan skada på egendom eller miljö som inte är ringa, skall verksamhetsidkaren omedelbart meddela detta till säkerhetsteknikcentralen.

Verksamhetsidkaren skall när en olycka har inträffat tillställa säkerhetsteknikcentralen en utredning, i vilken

1) olyckssituationen och förhållandena då olyckan inträffade beskrivs,

2) uppgifter om de kemikalier som medverkat till olyckan och om mängden eventuella utsläpp lämnas,

3) de effekter olyckan har eller förväntas ha på människor, miljö och egendom utreds,

4) de räddnings- och bekämpningsåtgärder som har vidtagits till följd av olyckan beskrivs,

5) de åtgärder verksamhetsidkaren har för avsikt att vidta för att förebygga långtidsverkningar av olyckan och för att förebygga motsvarande olyckor i framtiden utreds.

Om det i en undersökning som verksamhetsidkaren gör senare kommer fram nya omständigheter i fråga om de sakförhållanden som uppges i den utredning som avses i 2 mom. eller de slutsatser som har dragits i fråga om dem, skall verksamhetsidkaren uppdatera sin utredning.

Säkerhetsteknikcentralen har dessutom rätt att få de tilläggsuppgifter som behövs för att orsakerna till olyckan skall kunna utredas och motsvarande olyckor förebyggas.

På motsvarande sätt skall en olycka som har skett vid liten industriell hantering eller upplagring anmälas till brandchefen och den kommunala kemikalietillsynsmyndigheten,

som skall anmäla olyckan vidare till säkerhetsteknikcentralen. Om utredningen av en olycka gäller i tillämpliga delar vad som bestäms i 2—4 mom.

62 §

Olycksundersökningar

Säkerhetsteknikcentralen skall undersöka en olycka, som har skett vid omfattande industriell hantering eller upplagring, om detta är nödvändigt för utredande av orsaken till olyckan eller med tanke på den tekniska säkerheten vid produktionsanläggningen i fråga eller för förebyggande av olyckor.

På motsvarande sätt kan den kommunala kemikalietillsynsmyndigheten och brandchefen undersöka en olycka som har skett vid liten industriell hantering eller upplagring. Säkerhetsteknikcentralen kan vid behov också undersöka en olycka som har skett vid liten industriell hantering eller upplagring.

63 §

Ibruktagande efter en olycka

Om en olycka sker i samband med omfattande industriell hantering eller upplagring, kan säkerhetsteknikcentralen

1) bestämma att den produktionsanläggning där olyckan har skett skall inspekteras för att verksamhetsbetingelserna skall kunna säkerställas,

2) ställa begränsningar och villkor för att verksamheten skall få inledas efter olyckan, eller

3) bestämma att för en produktionsanläggning eller en del av en sådan anläggning skall ansökas om nytt tillstånd.

10 kap.

Särskilda bestämmelser

64 §

Besiktningensorgan

I denna förordning samt i de bestämmelser som utfärdats med stöd av den avses med besiktningensorgan ett av säkerhetsteknikcentralen godkänt besiktningensorgan.

Vid godkännandet av ett besiktningensorgan iaktas i tillämpliga delar vad som bestäms

om godkännande av besiktningsorgan i 3 a—3 e § naturgasförordningen.

65 §

Beviljande av undantag

Säkerhetsteknikcentralen får i enskilda fall, på de villkor som den anser nödvändiga, bevilja en produktionsanläggning där omfattande industriell hantering eller upplagring bedrivs undantag från bestämmelserna i denna förordning och från bestämmelser som har utfärdats med stöd av den, om det skulle medföra oskäliga kostnader eller avsevärda olägenheter att iaktta dessa och om den åsyftade säkerheten kan uppnås på något annat sätt.

Beträffande en produktionsanläggning där liten industriell hantering eller upplagring bedrivs skall den rätt som avses i 1 mom. ankomma på brandchefen, om det gäller brand- och explosionsfarliga kemikalier, och på den kommunala kemikalietillsynsmyndigheten, om det gäller hälso- eller miljöfarliga kemikalier.

Undantag får dock inte beviljas från förpliktelseerna enligt rådets direktiv 96/82/EG om åtgärder för att förebygga och begränsa följderna av allvarliga olyckshändelser där farliga ämnen ingår.

66 §

Tillsyn

Den högsta tillsynen över att denna förordning och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den blir iakttagna utövas av säkerhetsteknikcentralen.

Säkerhetsteknikcentralen skall dessutom utöva tillsyn över att bestämmelserna i denna förordning och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den följs vid produktionsanläggningar där omfattande industriell hantering eller upplagring bedrivs.

På den kommunala kemikalietillsynsmyndigheten ankommer att se till att denna förordning och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den vilka gäller hälso- eller miljöfarliga kemikalier iakttas vid liten industriell hantering och upplagring, vid behov genom inspektioner.

På brandchefen ankommer att se till att denna förordning och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den vilka gäller brand-

och explosionsfarliga kemikalier iakttas vid liten industriell hantering och upplagring, vid behov genom inspektioner.

67 §

Närmare bestämmelser och anvisningar

Handels- och industriministeriet meddelar närmare bestämmelser och anvisningar om industriell hantering och upplagring av brand- och explosionsfarliga samt hälso- och miljöfarliga kemikalier samt om annan tillämpning av denna förordning.

Genom handels- och industriministeriets beslut kan bestämmas att de anordningar som används vid industriell hantering eller upplagring skall besiktas med jämna mellanrum samt utfärdas närmare bestämmelser om periodiska besiktnings- och om godkännandet av samt behörighetsvillkoren för de rörelser som utför dessa.

11 kap.

Ikraftträdelse- och övergångsbestämmelser

68 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 februari 1999.

Genom denna förordning upphävs förordningen den 3 augusti 1990 om industriell hantering och upplagring av farliga kemikalier (682/1990) jämte ändringar. Handels- och industriministeriets beslut av den 30 mars 1983 om periodisk besiktning av underjordiska cisterner (344/1983), handels- och industriministeriets beslut av den 15 april 1985 om brännbara vätskor (313/1985) samt handels- och industriministeriets beslut av den 9 juni 1998 om hantering och upplagring av farliga kemikalier på distributionsstation (415/1998) förblir dock alltså i kraft.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

69 §

Tidigare tillstånd och anmälningar

Tillstånd till industriell hantering eller

upplagring som avses i denna förordning behöver inte sökas eller anmälan därom göras av en verksamhetsidkare som har sådant tillstånd till industriell hantering eller upplagring av en farlig kemikalie eller flytgas som avses i de bestämmelser som gäller när denna förordning träder i kraft och som avser denna verksamhet eller som har gjort en anmälan om verksamheten på det sätt som anges i de bestämmelser som gäller när denna förordning träder i kraft eller som annars har rätt att bedriva industriell hantering och upplagring när denna förordning träder i kraft med stöd av de bestämmelser som gäller när denna förordning träder i kraft.

70 §

Anmälningar om verksamhet som inletts före ikraftträdandet

Om en produktionsanläggning inte har ett tillstånd eller godkännande som avses i 69 §, skall verksamhetsidkaren senast den 1 februari 2000 lämna en anmälan om industriell hantering och upplagring som har inletts innan denna förordning träder i kraft till säkerhetsteknikcentralen, brandchefen eller till den kommunala kemikalietillsynsmyndigheten enligt vad som bestäms om krav på tillstånd eller anmälan i 3 kap.

Av en anmälan skall framgå

- 1) verksamhetsidkarens namn eller firma samt var produktionsanläggningen i fråga är belägen och dess fullständiga adress,
- 2) verksamhetsidkarens hemort och fullständiga adress,
- 3) produktionsanläggningens ansvariga persons namn och ställning,
- 4) den verksamhet som bedrivs i produktionsanläggningen eller upplaget,
- 5) mängd, klassificering och fysisk form för de hälso- och miljöfarliga samt brand- och explosionsfarliga kemikalierna,
- 6) produktionsanläggningens närmaste omgivning.

Den som tar emot en anmälan kan kräva att verksamhetsidkaren skall komplettera denna med de uppgifter som behövs för att kraven i kemikalielagen, lagen om explosionsfarliga ämnen och i denna förordning skall uppfyllas, om tillsynen över iakttagandet av denna förordning och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den förutsätter detta.

Säkerhetsteknikcentralen kan i samband

med behandlingen av de anmälningar som avses i detta kapitel meddela föreskrifter eller villkor som gäller verksamheten för att kraven i bestämmelserna skall uppfyllas.

På motsvarande sätt kan brandchefen och den kommunala kemikalietillsynsmyndigheten i samband med behandlingen av de anmälningar de har tagit emot meddela föreskrifter eller villkor som gäller verksamheten för att kraven i bestämmelserna skall uppfyllas.

Uppgifterna i anmälningarna skall i enlighet med säkerhetsteknikcentralens anvisningar föras in i det tillståndregister som avses i kemikalieförordningen.

71 §

Förändringar i verksamhet som inletts före ikraftträdandet

I fråga om en anmälan och tillståndsansökan för förändringar i en sådan verksamhet som avses i 69 eller 70 § gäller 45—50 §.

72 §

Tiden för tillståndsansökan eller anmälan i vissa fall

Klassificeras en kemikalie som farlig eller ändras en kemikalies klassificering sedan verksamheten har inletts, skall en verksamhetsidkare som bedriver industriell hantering eller upplagring av kemikalien inom ett år från det beslutet om klassificering har trätt i kraft ansöka om tillstånd eller göra anmälan i enlighet med vad som i denna förordning bestäms om i vilken mån verksamheten är beroende av tillstånd och anmälan samt bestäms om ansökan om tillstånd och anmälan, om han inte har tillstånd eller godkännande enligt 17 eller 69 § för verksamheten eller inte har gjort anmälan om den enligt 40 eller 70 § eller om något annat inte bestäms genom ett beslut av handels- och industriministeriet.

En verksamhetsidkare som bedriver omfattande industriell hantering och upplagring och som avses i 1 mom. skall också presentera sådana säkerhetsprinciper som avses i 21 § inom ett år från det beslutet om klassificering har trätt i kraft, om något annat inte bestäms genom ett beslut av handels- och industriministeriet.

73 §

Säkerhetsprinciperna för industriell hantering och upplagring som inletts före ikraftträdandet

En verksamhetsidkare som avses i 14 § skall utarbeta en handling över säkerhetsprinciperna senast den 1 juli 2000, om något annat inte bestäms genom ett beslut av handels- och industriministeriet.

74 §

Övervakare av hantering och upplagring som utsetts före ikraftträdandet

En övervakare av hantering och upplagring, som utsetts innan denna förordning har trätt i kraft, kan vara verksam som sådan driftsövervakare som avses i 21 §. Den kompetens som avses i 21 § skall dock visas innan en övervakare kan utses till driftsövervakare vid en ny produktionsanläggning.

75 §

Säkerhetsrapporter och skyldighet att informera om verksamhet som inletts före ikraftträdandet

I enlighet med vad som bestäms om säkerhetsrapporter i 3 kap., skall en säkerhetsrapport utarbetas om industriell hantering och upplagring, som har inletts innan denna förordning träder i kraft, och tillställas säkerhetsteknikcentralen med följande tidsfrister:

1) i fråga om de produktionsanläggningar på vilka de bestämmelser om uppgörandet av en säkerhetsutredning som gäller när denna förordning träder i kraft tillämpades, senast den 1 februari 2001,

2) i fråga om de produktionsanläggningar på vilka de bestämmelser om uppgörandet av en säkerhetsutredning som gäller när denna förordning träder i kraft inte tillämpades, senast den 1 februari 2002.

På motsvarande sätt skall det informerande som avses i 29 § göras inom de tidsfrister som nämns i 1 mom. 1 och 2 punkten.

76 §

Interna räddningsplaner som gäller industriell hantering och upplagring som inletts före ikraftträdandet

En verksamhetsidkare skall göra upp en intern räddningsplan för omfattande industriell hantering och upplagring, som inletts innan denna förordning trätt i kraft, med följande tidsfrister:

1) i fråga om de produktionsanläggningar på vilka de bestämmelser om uppgörandet av en säkerhetsutredning som gäller när denna förordning träder i kraft tillämpades, senast den 1 februari 2001,

2) i fråga om de produktionsanläggningar på vilka de bestämmelser om uppgörandet av en säkerhetsutredning som gäller när denna förordning träder i kraft inte tillämpades, men på vilka bestämmelserna om utarbetandet av en säkerhetsrapport i denna förordning tillämpas, senast den 1 februari 2002,

3) andra omfattande produktionsanläggningar än de som avses i 1 eller 2 punkten och som idkar industriell hantering och upplagring, senast den 1 juli 2002.

Räddningsplanen i fråga om de produktionsanläggningar som avses i 1 mom. 1 och 2 punkten skall tillställas säkerhetsteknikcentralen inom nämnda tidsfrist. På motsvarande sätt skall räddningsplanen i fråga om en produktionsanläggning som avses i 3 punkten tillställas brandchefen.

77 §

Fastställande av upplagsområde som gäller industriell hantering och upplagring som inletts före ikraftträdandet

För ett upplagsområde som avses i 31 § och vars verksamhet har inletts innan denna förordning trätt i kraft men som inte har fått sådant fastställande av upplagsområde som avses i 47 eller 74 § i den förordning som upphävts genom denna förordning, skall ansökas om att det fastställs att området skall vara upplagsområde senast den 1 februari 2001 så som bestäms i 32 §.

78 §

Behandling av anhängiga ärenden

Ett ärende som när denna förordning träder i kraft har anhängiggjorts med stöd av de bestämmelser som gäller när denna förordning träder i kraft och behandlas av säkerhetsteknikcentralen, brandchefen eller den

kommunala kemikalietillsynsmyndigheten skall behandlas och avgöras i enlighet med de bestämmelser som gäller vid ikraftträdandet. Avgörandet träffas dock av den myndighet på vilken ärendet med stöd av denna förordning ankommer, varför ansöknings- eller anmälningshandlingarna utan dröjsmål skall sändas till myndigheten i fråga.

Helsingfors den 29 januari 1999

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Handels- och industriminister *Antti Kalliomäki*

BILAGA I

**FASTSTÄLLANDE AV DE FÖRPLIKTELSE SOM GÄLLER
TILLSTÅNDSPLIKT OCH ANMÄLNINGSSKYLDIGHET OCH BEKÄMPNING
AV RISKEN FÖR STOROLYCKA**

1. I denna bilaga presenteras hur de förpliktelser skall fastställas som gäller tillståndsplikt och anmälningsskyldighet och risken för storolycka.
2. Blandningar och beredningar skall jämföras med rena ämnen i den mån som de i enlighet med social- och hälsovårdsministeriets beslut om grunderna för klassificering samt märkning av kemikalier och social- och hälsovårdsministeriets beslut om en förteckning över farliga ämnen skall klassificeras som farliga.
3. De minimimängder som anges nedan gäller för varje produktionsanläggning.
4. När bilagan tillämpas, beaktas de maximala kvantiteter som förekommer eller kan förekomma på platsen i fråga vid varje givet tillfälle. Härvid skall också de mängder beaktas som kan antas bildas som en följd av att man förlorar kontrollen över en industriell process. Sådana farliga kemikalier som förekommer i en produktionsanläggning endast i kvantiteter som är lika med eller understiger 2 % av den angivna minimimängden, skall inte tas med i beräkningen när kolumn 3 och 4 tillämpas, om deras placering inom en produktionsanläggning är sådan att de inte kan utlösa en reaktionskedja som leder till en storolycka någon annanstans på området.

DEL 1

Kemikalier som avses

När en kemikalie eller en grupp av kemikalier som ingår i del 1 även kan hänföras till en kategori i del 2, skall de minimimängder som skall beaktas vara de som anges i del 1.

Minimimängder per kemikalie (Q)

Kemikalie	Kolumn 1 Anmälan	Kolumn 2 Tillstånd	Kolumn 3 Handling över säkerhets- principerna	Kolumn 4 Säkerhets- rapport
	ton	ton	ton	ton
Acetylen	0,1	2	5	50
Ammoniumnitrat ¹⁾			350	2 500
Ammoniumnitrat ²⁾			1 250	5 000
Arsenikpentoxid, arsenik(V)syra och/eller dess salter	0,1	1	1	2
Arseniktrihydrid (arsin) ^{*)}		0,2	0,2	1

Kemikalie	Kolumn 1 Anmälan	Kolumn 2 Tillstånd	Kolumn 3 Handling över säkerhets- principerna	Kolumn 4 Säkerhets- rapport
	ton	ton	ton	ton
Arseniktrioxid, arsenik(III)syrlighet eller dess salter ^{*)}		0,1	0,1	0,1
Blyalkyler	0,5	2	5	50
Brom	0,1	2	20	100
Etylenimin	0,1	2	10	20
Etylenoxid	0,1	2	5	50
Fluor	0,1	2	10	20
Formaldehyd (halt \geq 90 %)	0,5	2	5	50
Fosfortrihydrid (fosfin) ^{*)}		0,2	0,2	1
Karbondiklorid (fosgen) ^{*)}		0,3	0,3	0,75
Klor	0,1	2	10	25
Klorväte (kondenserad gas)	0,5	10	25	250
Metanol	1	10	500	5 000
4,4-metylen-bis(2-kloranilin) och/eller dess salter, i pulverform ^{*)}		0,01	0,01	0,01
Metylisocyanat ^{*)}		0,15	0,15	0,15
Nickelföreningar i pulverform som kan råka in i andningsvägarna (nickelmonoxid, nickeldioxid, nickelsulfid, trinickeldisulfid, dinickeltrioxid)	0,1	1	1	1
Polyklordibenzofuraner och polyklorbenzodioxiner (inklusive TCDD) beräknad som TCDD ^{*)3)}		0,001	0,001	0,001
Propylenoxid	0,1	2	5	50
Svaveldiklorid ^{*)}		0,3	1	1

Kemikalie	Kolumn 1 Anmälan	Kolumn 2 Tillstånd	Kolumn 3 Handling över säkerhets- principerna	Kolumn 4 Säkerhets- rapport
	ton	ton	ton	ton
Svaveltrioxid	0,1	0,3	15	75
Syre	5	10	200	2 000
Toluen-diisocyanat	0,5	2	10	100
Väte	0,1	2	5	50
Följande karcinogena ämnen: 4-aminobifenyl och/eller dess salter, benzidin och/eller dess salter, bis-klormetyleter, metylklormetyleter, dimetylkarbamylklorid, dimetylnitrosamin, hexametylfosfortriamid, 2-naftylamin och/eller dess salter och 1,3-propansulfon-4- nitrodifenyl ^{*)}		0,001	0,001	0,001
Mycket lättantändliga kondenserade gaser (inklusive flytgas) och naturgas	0,2	5	50	200
Motorbensin och övriga bensiner	1	10	5 000	50 000

^{*)} När relationstalet beräknas, beaktas mängder som är mindre än värdet i kolumn 2 på så sätt att som minimimängder för tillämpningen används den minimimängd enligt klassificeringen som anges i del 2, om det är fråga om ringa industriell hantering och upplagring av kemikalier.

NOTER

1. Ammoniumnitrat (350/2 500)

Detta gäller för ammoniumnitrat och blandningar med ammoniumnitrat i vilka kvävehalten p.g.a. ammoniumnitratet överstiger 28 viktprocent (andra än de som avses i not 2) samt vattenlösningar med ammoniumnitrat i vilka ammoniumnitratkoncentrationen överstiger 90 viktprocent.

2. Ammoniumnitrat (1 250/5 000)

Detta gäller för enkla och sammansatta gödselmedel i enlighet med jord- och skogsbruksministeriets beslut om gödselmedel (45/1994), vilka är baserade på ammoniumnitrat samt gödselmedel där kvävehalten p.g.a. ammoniumnitratet överstiger 28 viktprocent (ett gödselmedel som innehåller ammoniumnitrat och fosfat och/eller kalium).

3. Polyklordibenzofuraner och polyklordibenzodioxiner

Mängderna polyklordibenzofuraner och polyklordibenzodioxiner beräknas med hjälp av följande viktningsfaktorer:

Internationella toxicitetsekvivalentkoefficienter (ITEF) för ifrågavarande ämnen (NATO/CCMC)			
2,3,7,8-TCDD	1	2,3,7,8-TCDF	0,1
1,2,3,7,8-PeDD 0,5		2,3,4,7,8-PeCDF	0,5
		1,2,3,7,8-PeCDF	0,05
1,2,3,4,7,8-HxCDD	0,1	1,2,3,4,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,6,7,8-HxCDD	0,1	1,2,3,7,8,9-HxCDF	0,1
1,2,3,7,8,9-HxCDD	0,1	1,2,3,6,7,8-HxCDF	0,1
		2,3,4,6,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,4,6,7,8-HpCDD	0,01		
OCDD	0,001	1,2,3,4,6,7,8-HpCDF	0,01
		1,2,3,4,7,8,9-HpCDF	0,01
		OCDF	0,001

(T=tetra, Pe=penta, Hx=hexa, Hp=hepta, O=okta)

DEL 2

De kemikaliekategorier som inte nämns särskilt i del 1.

De minimimängder som grundar sig på klassificeringen av en kemikalie (Q)

Kemikalie	Kolumn 1 Anmälan	Kolumn 2 Tillstånd	Kolumn 3 Handling över säkerhets- principerna	Kolumn 4 Säkerhets- rapport
	ton	ton	ton	ton
1. Mycket giftiga	0,1	2	5	20
2. Giftiga	0,5	10	50	200
3. Oxiderande	5	10	50	200
4. Explosiva (när ämnet eller beredningen stämmer överens med definitionen i not 2 a)		0,05	50	200
5. Explosiva (när ämnet eller beredningen stämmer överens med definitionen i not 2 b)		0,05	10	50
6. Brandfarliga (när ämnet eller beredningen stämmer överens med definitionen i not 3 a)	5	100	5 000	50 000
7a. Mycket brandfarliga (när ämnet eller beredningen stämmer överens med definitionen i not 3 b I)	1	10	50	200
7b. Mycket brandfarliga vätskor (när ämnet eller beredningen stämmer överens med definitionen i not 3 b II)	1	100	5 000	50 000
8. Extremt brandfarliga (när ämnet eller beredningen stämmer överens med definitionen i not 3 c)	1	5	10	50
9. Miljöfarliga, med vilka sammanhänger riskangivelserna				

Kemikalie	Kolumn 1 Anmälan	Kolumn 2 Tillstånd	Kolumn 3 Handling över säkerhets- principerna	Kolumn 4 Säkerhets- rapport
	ton	ton	ton	ton
a) R50 "mycket giftigt för vattenorganismer"	5	50	200	500
b) R51 "giftigt för vattenorganismer" och R53 "kan orsaka skadliga långtidseffekter i vattenmiljön"	10	500	500	2 000
10. De kemikalier som inte ingår i de kategorier som räknas upp ovan och med vilka sammanhänger följande riskangivelser				
a) R14 "reagerar häftigt med vatten" (inklusive R14/15)	5	50	100	500
b) R29 "utvecklar giftig gas vid kontakt med vatten"	0,5	10	50	200
Kemikalier på vilka endast anmälnings- och tillståndsgränser tillämpas				
11. Brännbara vätskor vilkas flampunkt överstiger 55 °C	10	1 000		
12. Andra än de kemikalier som hör till kemikaliekategori 2, för vilka förutsätts varningssymbolen T	10	1 000		
13. Frätande	10	1 000		
14. Irriterande och skadliga kemikalier och andra kemikalier för vilka förutsätts varningssymbolen Xi eller Xn	10	1 000		

NOTER

1. Kemikalierna klassificeras i enlighet med social- och hälsovårdsministeriets beslut om grunderna för klassificering samt märkning av kemikalier och social- och hälsovårdsministeriets beslut om en förteckning över farliga ämnen, vilka har utfärdats med stöd av kemikalielagen.

För kemikalier som inte klassificerats som farliga i enlighet med något av ovannämnda beslut men som ändå förekommer eller skulle kunna förekomma vid en anläggning och, under de förhållanden som råder vid anläggningen, innehåller eller kan innehålla motsvarande egenskaper vad gäller möjligheter att orsaka storolyckor, skall de provisoriska klassificeringsförfarandena följas i enlighet med den artikel som reglerar den aktuella frågan i lämpligt direktiv.

Om kemikalierna uppvisar egenskaper som medför flera klassificeringar skall de minsta minimimängderna tillämpas.

2. Med "explosiv vara" avses
 - a) I ämnen eller beredningar som är explosiva vid stöt, friktion, eld eller annan antändningsorsak (riskangivelse R 2),
 - II ett pyrotekniskt ämne (eller en blandning av ämnen) som är avsett att skapa en värme-, ljus-, ljud-, gas- eller rökeffekt eller en kombination av dessa, som en följd av exotermiska kemiska reaktioner vilka är självunderhållande och icke detonerande,
 - III explosiva eller pyrotekniska ämnen eller beredningar som är inneslutna i föremål,
 - b) ämnen och beredningar som är explosiva vid stöt, friktion, eld eller annan antändningsorsak (riskangivelse R 3).
3. Med "brandfarliga", "mycket brandfarliga" och "extremt brandfarliga" ämnen och beredningar (kategorierna 6, 7 och 8) avses
 - a) brandfarliga vätskor:
kemikalier vars flampunkt ligger vid minst 21 °C och högst 55 °C (riskangivelse R 10) och som underhåller förbränning,
 - b) mycket brandfarliga vätskor:
 - I ämnen och beredningar som kan upphettas och slutligen fatta eld vid kontakt med luft vid omgivningstemperatur utan någon tillförsel av energi (riskangivelse R 17) och ämnen vars flampunkt ligger under 55 °C och som förblir flytande under tryck, när speciella drifförhållanden som t.ex. högt tryck eller hög temperatur, kan medföra risk för storolyckor,
 - II kemikalier vars flampunkt ligger under 21 °C men som inte är extremt brandfarliga (riskangivelse R 11 andra strecksatsen).

- c) extremt brandfarliga gaser och vätskor:
- I flytande ämnen och beredningar vars flampunkt ligger under 0 °C och vars kokpunkt (eller för kokintervall, den initiala kokpunkten) vid normalt tryck ligger vid högst 35 °C (riskangivelse R 12 första strecksatsen), och
 - II gasformiga ämnen och beredningar som antänds vid kontakt med luft vid omgivningstemperatur och omgivningstryck (riskangivelse R 12 andra strecksatsen), oavsett om de förvaras i gasform eller flytande form under tryck, med undantag av extremt brandfarliga, kondenserade gaser (inklusive flytgas) och naturgas som avses i del 1, samt
 - III flytande ämnen och beredningar som hanteras vid en temperatur som ligger över deras kokpunkt.
4. När summan s av relationstalen enligt 12, 13, 14 och 15 § förordningen beräknas, räknas som hälso- och miljöfarliga kemikalier:
- a) mycket giftiga kemikalier
 - b) giftiga kemikalier
 - c) kemikalier som reagerar häftigt med vatten
 - d) kemikalier som utvecklar giftig gas vid kontakt med vatten
 - e) miljöfarliga kemikalier
 - f) andra kemikalier än de som hör till punkt b, för vilka förutsätts varningssymbolen T (endast då tillståndsplikten eller anmälningsskyldigheten fastställs)
 - g) frätande kemikalier (endast då tillståndsplikten eller anmälningsskyldigheten fastställs)
 - h) irriterande kemikalier (endast då tillståndsplikten eller anmälningsskyldigheten fastställs)
 - i) skadliga kemikalier och andra kemikalier som får varningssymbolen Xi eller Xn (endast då tillståndsplikten eller anmälningsskyldigheten fastställs)

När summan s av relationstalen enligt 12, 13, 14 och 15 § förordningen beräknas, räknas som brand- och explosionsfarliga kemikalier:

- a) oxiderande kemikalier
- b) explosiva ämnen
- c) brandfarliga vätskor
- d) mycket brandfarliga vätskor

- e) extremt brandfarliga vätskor och gaser
- f) brännbara vätskor, vilkas flampunkt är högre än 55 °C (endast då tillståndsplikten eller anmälningsskyldigheten fastställs)

Om en kemikalie utgående från klassificeringen hör både till hälso- och miljöfarliga kemikalier och till brand- och explosionsfarliga kemikalier, räknas den till den grupp där dess minimimängd är mindre (Q enligt del 2). Om kemikalien har nämnts i del 1, används minimimängden per kemikalie i del 1 när summan av relationstalen beräknas (Q enligt del 1).

5. Bränn- och dieselolja, vars flampunkt är högre än 55 °C och som inte klassificeras som miljöfarlig, räknas till de brand- och explosionsfarliga kemikalierna när summan av relationstalen beräknas.

ANSÖKAN OM TILLSTÅND TILL OMFATTANDE INDUSTRIELL HANTERING OCH UPPLAGRING

Till en ansökan om tillstånd till omfattande industriell hantering och upplagring skall följande utredningar fogas:

1. en beskrivning av farliga ämnen:
 - a) en förteckning över de farliga kemikalierna, av vilken framgår de farliga kemikaliernas kemiska namn, klassificering och fysiska form och de maximimängder av de farliga kemikalierna som finns eller kan finnas i produktionsanläggningen,
 - b) fysiska, kemiska och toxikologiska egenskaper och en redogörelse för de faror som direkt eller fördröjt orsakas människan eller miljön,
 - c) hur kemikalien beter sig fysiskt eller kemiskt i normala driftförhållanden eller i sådana olyckssituationer som kan förutses,
2. en utredning av planläggningsområdet för produktionsanläggningens tomt och dess närområde samt av att produktionsanläggningen har placerats i enlighet med stadsplanen och att sökanden besitter området för den produktionsanläggning där industriell hantering skall bedrivas,
3. en kartskiss i skalan 1:1 000—1:20 000 över anläggningens förläggingsplats samt en utredning av vattentäkterna i området, över viktiga och andra för vattenanskaffning lämpade grundvattenområden och över jordmånens kvalitet; på kartskissen skall synas en minst 1 000 meter bred zon jämte byggnader och konstruktioner som omger anläggningen,
4. ritningar av vilka klart framgår var anläggningens byggnader, anordningar och upplag är placerade på anläggningens område, byggnadssättet samt var i byggnaderna anordningarna är placerade,
5. en utredning av hur den industriella hanteringen har planerats försiggå i huvudsak och en kartskiss över den industriella hanterings förlopp (diagram),
6. en utredning av driften i processanordningarna och i de anordningar som anknyter till upplagen och i ventilationen samt av verksamheten i deras styr-, regler-, övervaknings- och alarmanordningar samt skyddssystem och vid behov en rörsystems- och instrumenteringsbild,
7. en utredning av förfarandena för bestyrkande av att rörsystemen, cisternerna för upplagring och övriga processanordningar stämmer överens med kraven samt vid behov dimensioneringsgrunderna,

8. verksamhetsidkarens bedömning och utredning av på vad bedömningen grundar sig
 - a) i fråga om de riskkällor, förhållanden och situationer där en olycka är möjlig vilka sammanhänger med hanteringen och upplagringen av kemikalier,
 - b) i fråga om typiska och största möjliga risksituationer, deras följder inne i anläggningen och effekter utanför anläggningen,
9. en utredning av de aggregat och konstruktioner som har installerats för upptäckande och uppsamling av eventuella kemikalieläckage samt för uppsamling och eventuell hantering av släckningsvatten samt av andra aggregat och konstruktioner som har installerats för att förhindra olyckssituationer och begränsa följderna av dem, samt
10. ett sammandrag av den handling som avses i 21 § eller en annan utredning av säkerhetsprinciperna i produktionsanläggningen för förebyggande av olyckor.

DE PRINCIPER SOM GÄLLER PRODUKTIONSANLÄGGNINGENS ORGANISATION OCH SÄKERHETSLEDNINGSSYSTEM

När de åtgärder för förebyggande av storolyckor och de säkerhetsledningssystem som verksamhetsidkaren har utarbetat genomförs, skall följande beaktas. När den handling som avses i 21 § förordningen utarbetas, beaktas de risker för storolyckor som kan uppstå vid produktionsanläggningen.

1. Skriftliga säkerhetsprinciper för förebyggande av storolyckor bör upprättas och de bör innefatta de allmänna mål och handlingsprinciper som verksamhetsidkaren har ställt för att begränsa riskerna för storolyckor.
2. Verksamhetens säkerhetsorganisation bör omfatta den del av det allmänna systemet för ledning av verksamheten, som består av organisationsplan, ansvarsfördelning, rutiner, tillvägagångssätt, metoder och resurser för att kunna fastställa och genomföra åtgärdsprogrammet för förebyggande av storolyckor. Av beskrivningen skall framgå namn och ansvarsområden för den person som avses i 21 § och som svarar för säkerhetsprinciperna, driftsövervakaren och andra personer som biträder ansvarspersonen.
3. Följande områden skall täckas av säkerhetsledningssystemet:
 - a) organisation och personal: roll- och ansvarsfördelning för de anställda som har uppgifter i samband med hanteringen av risker för storolyckor, på alla nivåer i organisationen, utbildningsbehoven för dessa anställda och utbildningens uppläggning, om personalen eller, i förekommande fall, underleverantörer skall medverka,
 - b) identifiering och bedömning av riskerna för storolyckor: beslut om och införande av lämpliga metoder så att riskerna för storolyckor vid normal eller onormal drift systematiskt kan identifieras samt bedömning av sannolikheten för och svårighetsgraden av sådana olyckshändelser,
 - c) styrning: beslut om och införande av metoder för samt instruktioner om hur arbetet kan bedrivas under säkra förhållanden, inbegripet underhåll av verksamheten, processer och utrustning samt tillfälliga driftavbrott,
 - d) hantering av ändringar: beslut om och införande av metoder för planering av de ändringar som skall genomföras på befintliga installationer eller upplagsplatser eller för utformning av nya installationer, processer och upplagsplatser,

- e) planering inför nödsituationer: beslut om och införande av metoder som syftar till att identifiera förutsägbara nödsituationer genom systematisk analys samt till att utforma, pröva och revidera räddningsplanerna så att sådana nödsituationer skall kunna hanteras,
- f) resultatuppföljning: beslut om och införande av metoder som gör det möjligt att hela tiden utvärdera efterlevnaden av de mål som verksamhetsidkaren ställt upp inom ramen för åtgärdsprogrammet för förebyggande av storolyckor och av säkerhetssystemet samt införande av rutiner för undersökning och rättelse vid bristande efterlevnad. Dessa bör inbegripa rutiner för anmälan av storolyckor eller olyckstillbud, särskilt då det brustit i skyddsåtgärderna, undersökning av olyckshändelser och olyckstillbud samt uppföljning med hjälp av tidigare erfarenheter,
- g) kontroll och översyn: beslut om och införande av metoder för systematisk och regelbunden utvärdering av åtgärdsprogrammet för förebyggande av storolyckor och av säkerhetssystemets effektivitet och lämplighet. En analys, dokumenterad av verksamhetens ledning, av resultatet av de fastställda åtgärderna, av säkerhetssystemet och dess uppdatering.

SÄKERHETSRAPPORTENS INNEHÅLL

Den säkerhetsrapport som avses i 22 § förordningen skall innehålla åtminstone följande uppgifter:

1. Nödvändiga uppgifter om hur produktionsanläggningens organisation och ledningssystem har utformats för att förebygga storolyckor i enlighet med bilaga III.
2. Beskrivning av produktionsanläggningens omgivning
 - a) Beskrivning av platsen och dess omgivning, inbegripet dess geografiska läge, meteorologiska och geologiska uppgifter och uppgifter om grund- och ytvatten samt, i förekommande fall, hur den har använts tidigare.
 - b) Identifiering av anläggningar och annan aktivitet vid produktionsanläggningen som kan ge upphov till en storolycka.
 - c) Beskrivning av de områden som kan komma att beröras av en storolycka.
3. Beskrivning av anläggningen
 - a) Beskrivning av den huvudsakliga hanteringen och produktionen vid delar av produktionsanläggningen som har betydelse från säkerhetssynpunkt, riskkällor för storolyckor och de omständigheter under vilka en sådan storolycka skulle kunna inträffa, åtföljd av en beskrivning av planerade åtgärder för förebyggande av olyckor.
 - b) Beskrivning av processerna, särskilt förfaringssätten.
 - c) Beskrivning av farliga ämnen:

förteckning över farliga ämnen som omfattar identifiering av farliga ämnen (kemisk beteckning, CAS-nummer, beteckning enligt IUPAC) och maximal kvantitet av de ämnen som förekommer eller kan förekomma i produktionsanläggningen.

fysikaliska, kemiska och toxikologiska egenskaper samt riskbedömning, såväl omedelbar som på sikt för människor och miljö.

ett ämnes fysikaliska eller kemiska beteende under normala användningsförhållanden eller förhållanden vid vilka olyckor kan förutses.

4. Identifiering och analys av olycksrisker samt förebyggande åtgärder
 - a) En detaljerad beskrivning av möjliga scenarier för storolyckor och sannolikheten för sådana eller omständigheterna under vilka de skulle kunna inträffa, inbegripet en sammanställning av sådana händelser som skulle kunna bidra till uppkomsten av dessa scenarier, oavsett om orsakerna står att finna inom eller utom anläggningen.
 - b) En bedömning av hur omfattande och svåra följderna av de identifierade storolyckorna skulle kunna bli.
 - c) En beskrivning av tekniska parametrar och den säkerhetsutrustning som finns för anläggningens säkerhet.
5. Räddningsåtgärder för begränsning av följderna av en olycka
 - a) En beskrivning av den utrustning som finns inom produktionsanläggningen för att begränsa följderna av storolyckor.
 - b) Organisation för alarmering och räddningsinsatser.
 - c) En beskrivning av den tillgängliga interna och externa räddningsberedskapen.
 - d) En sammanställning av de faktorer som beskrivs i punkterna a, b och c ovan, som är nödvändiga för att den interna räddningsplanen skall kunna upprättas.

**ANSÖKAN OM ATT DE UPPGIFTER SOM TAS UPP I
SÄKERHETSRAPPORTEN SKALL BEGRÄNSAS**

I en ansökan som gäller ett sådant undantag som avses i 25 § förordningen skall följande utredningar ingå:

1. verksamhetsidkarens namn och läge samt fullständig adress till produktionsanläggningen i fråga
2. verksamhetsidkarens hemort och fullständiga adress
3. namn och ställning för den person som är ansvarig för produktionsanläggningen
4. allmän beskrivning av produktionsanläggningens verksamhet och särskild beskrivning av den anläggning för vilken undantag ansöks
5. beskrivning av produktionsanläggningens omedelbara omgivning i den omfattning som är av betydelse med tanke på ansökan
6. följande utredningar om de farliga kemikalier för vilka undantag ansöks
 - a) förteckning över de farliga ämnena med identifieringsuppgifter (kemisk beteckning, CAS-nummer, beteckning enligt IUPAC, klassificering) och uppgifter om maximimängderna av de farliga kemikalierna
 - b) fysiska, kemiska, toxikologiska och ekotoxikologiska egenskaper
 - c) fysiskt och kemiskt beteende i normala användningsförhållanden och i sådana olycksförhållanden som kan förutses
7. den grund eller de grunder på vilka om undantag ansöks
8. en tillräcklig utredning av verksamhetsidkaren om att det inte föreligger någon risk för storolycka i det område som undantaget skall tillämpas på
9. den uppgift som förutsätts i säkerhetsrapporten och för vilken om undantag ansöks

INNEHÅLLET I DEN INTERNA RÄDDNINGSPLANEN

1. Namn och befattning på de personer som har befogenhet att sätta igång räddningsinsatser och som ansvarar för de interna räddningsinsatserna i anläggningen. Namn och befattning på den person som ansvarar för kontakten med de myndigheter som har ansvaret för den externa räddningsplanen.
2. För varje situation eller händelse som kan förutses och som kan spela en avgörande roll för uppkomsten av en storolycka skall det finnas en beskrivning av vilka åtgärder som skall vidtas för att ingripa i situationen eller i händelsen och för att begränsa följderna av denna. Denna beskrivning skall omfatta säkerhetsutrustning och tillgängliga resurser.
3. Åtgärder som syftar till att begränsa riskerna för de personer som befinner sig inom området, inklusive alarmsystem och instruktioner om det uppträdande som skall iaktas vid alarm.
4. Rutiner för omedelbar information om en inträffad olycka till den myndighet som ansvarar för att den externa räddningsplanen sätts i verket, typ av information som skall lämnas omedelbart och åtgärder för mer detaljerad information som skall lämnas så snart den blir tillgänglig.
5. Åtgärder för att utbilda personalen i de uppgifter som den förväntas utföra och, i förekommande fall, samordning av dessa åtgärder med den externa räddningstjänsten.
6. Åtgärder för att stöda de räddningsåtgärder som skall vidtas utanför området.

**UPPLYSNINGAR SOM SKALL LÄMNAS TILL ALLMÄNHETEN MED TANKE
PÅ RISKEN FÖR EN STOROLYCKA**

I ett sådant informationsmeddelande som avses i 29 § förordningen skall finnas följande uppgifter:

1. Verksamhetsidkarens namn och adressen till produktionsanläggningen.
2. Namn och befattning på den person som lämnar informationen.
3. Bekräftelse av att produktionsanläggningen omfattas av de bestämmelser och administrativa föreskrifter som fordras för tillämpningen av denna förordning och att den tillståndsansökan om vilken bestäms i 17 § samt den säkerhetsrapport om vilken bestäms i 22 § har överlämnats till säkerhetsteknikcentralen.
4. En redogörelse i enkla ordalag för hanteringen eller aktiviteterna vid produktionsanläggningen.
5. En gemensam benämning eller, när det gäller farliga ämnen som omfattas av del 2 i bilaga I, generisk benämning eller allmän farlighetsklassificering av de farliga ämnen och beredningar som förekommer i produktionsanläggningen och som skulle kunna förorsaka en storolycka, med uppgifter om deras viktigaste farliga egenskaper.
6. Allmänna upplysningar om vilka risker för storolyckor som kan föreligga, inbegripet möjliga följder av dessa olyckor för befolkningen och miljön.
7. Adekvata upplysningar om hur den berörda befolkningen kommer att varnas och hållas informerad i händelse av en storolycka.
8. Adekvata upplysningar om vilka åtgärder den berörda befolkningen bör vidta och vilket uppträdande den bör iakta vid en storolycka.
9. Bekräftelse på att verksamhetsidkaren är skyldig att vidta lämpliga åtgärder inom verksamhetens område och särskilt skyldigheten att kontakta räddningstjänsten vid insatser i samband med storolyckor och i så hög grad som möjligt begränsa följderna av dem.
10. Uppgifter om den externa räddningsplanen som utarbetats för att komma till rätta med alla följdverkningar utanför olycksområdet tillsammans med en uppmaning att följa alla instruktioner eller föreskrifter från räddningstjänsten när en olycka inträffat.
11. Detaljerade uppgifter om hur ytterligare relevant information kan erhållas, med förbehåll för sekretessbestämmelser i lagstiftningen.
12. En utredning av var allmänheten kan bekanta sig med säkerhetsrapporten och förteckningen över kemikalierna.